МЕЃУНАРОДЕН СЛАВЈАНСКИ УНИВЕРЗИТЕТ

СВЕТИ НИКОЛЕ – БИТОЛА

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

ПРАВЕН ФАКУЛТЕТ

СТУДИСКА ПРОГРАМА:

МАГИСТЕРСКИ ТРУД

МЕСТОТО НА МЕЃУНАРОДНИТЕ СТОПАНСКИ ОРГАНИЗАЦИИ ВО МЕЃУНАРОДНАТА ЗАЕДНИЦА

СТУДЕНТ: АЛЕКСАНДАР ДЕСПОТОВСКИ

БРОЈ НА ИНДЕКС: М227002

МЕНТОР: ПРОФ.Д-Р ЕМИЛИЈА ИЦОСКА

Свети Николе, 2023

Апстракт:

Во контекст на растечката меѓузависност на економиите, развојот на процесите на глобализација и влошувањето на меѓудржавните односи, станува неопходно да се развијат нови механизми за светската економска регулација, имплементирани преку зајакнување на важноста на меѓународните економски организации, вклучително и Светската банка и ММФ.

Научните истражувања посветени на анализа на идните трендови во соработката меѓу меѓународните економски организации и нивните земји членки стануваат сè порелевантни.

Може да се забележи дека појавата и зајакнувањето на елементите на наднационалност на меѓународните финансиски организации се должат на општата природа на современите меѓународни односи, кога се во рамките на мултилатералните МФИ, кога е многу полесно државите да постигнат консензус за прашања од заемен интерес. Исто така, во иднина, елементите на наднационалност во МФИ делумно ќе придонесат за избегнување на диктатот на условите од страна на одделни развиени држави во нивните исклучиво економски интереси.

Клучни зборови: Светска банка, меѓународна економска организација, земји членки, светска економија, развој, управување, регулирање, глобална економија, глобална политика.

Abstract:

In the context of the growing interdependence of economies, the development of globalization processes and the deterioration of interstate relations, it becomes necessary to develop new mechanisms for world economic regulation, implemented by strengthening the importance of international economic organizations, including the World Bank and the IMF.

Scientific research dedicated to the analysis of future trends in cooperation between international economic organizations and their member countries is becoming more and more relevant.

It can be noted that the emergence and strengthening of supranational elements of international financial organizations is due to the general nature of modern international relations, when they are within the framework of multilateral IFIs, when it is much easier for states to reach consensus on issues of mutual interest. Also, in the future, elements of supranationality in IFIs will partly contribute to avoiding the dictation of conditions by individual developed countries in their exclusively economic interests.

Keywords: World Bank, international economic organization, member countries, world economy, development, management, regulation, global economy, global politics.

СОДРЖИНА

ВОВЕД.....5

ГЛАВА 1: ФОРМУЛАЦИЈА НА ПРОБЛЕМОТ НА ИСТРАЖУВАЊЕ.....8

1.1 Формулација на проблемот.....8

1.2 Предмет на истражување.....9

1.3 Цел на истражување.....10

1.4 Оправданост на истражувањето.....10

1.5 Хипотетска рамка.....13

ГЛАВА 2. ТЕОРЕТСКИ ПРИСТАП КОН ОПРЕДЕЛУВАЊЕТО НА МЕСТОТО И УЛОГАТА НА МЕЃУНАРОДНИТЕ ЕКОНОМСКИ ОРГАНИЗАЦИИ ВО.....14

РАЗВОЈ НА СВЕТСКАТА ЕКОНОМИЈА.....14

2.1. Утврдување на суштината и условите за создавање на меѓународно.....14

економските организации.....14

2.2. Видови и класификација на меѓународни економски организации.....21

2.3. Влијанието на меѓународните економски организации врз.....30

обезбедување одржлив долгорочен развој на светската економија.....30

поглавје 3.....40

3.1. Улогата на ММФ во градењето и одржувањето на динамиката на.....40

развој на избраните земји во развој.....40

3.2. Активностите на Групацијата на Светска банка во системот IER.....60

3.3. Влијанието на меѓународните финансиски организации врз.....73

руската економија.....73

ГЛАВА 4. НАСОКИ ЗА ПОДОБРУВАЊЕ.....77

НА АКТИВНОСТИТЕ НА IEO.....77

4.1. Проблеми на развојот на современите меѓународни финансиски.....77

организации.....77

4.2. Начини за решавање на проблемите за понатамошен развој на IER.....79

ГЛАВА 5: ПРОВЕРКА НА ХИПОТЕТСКАТА РАМКА.....82

ЗАКЛУЧОК.....83

СПИСОК НА КОРИСТЕНА ЛИТЕРАТУРА.....84

ВОВЕД

Во контекст на растечката меѓузависност на економиите, развојот на процесите на глобализација и влошувањето на меѓудржавните односи, станува неопходно да се развијат нови механизми за светската економска регулација, имплементирани преку зајакнување на важноста на меѓународните економски организации, вклучително и Светската банка и ММФ.

Решението на современите економски проблеми, предизвикани, пред сè, од недостатокот на структурни реформи, предвидува интеграција на земјите во светскиот економски простор, што треба да се гледа како алатка за натамошна трансформација на државата и градење на пазарна економија заснована на приватна сопственост и владеење на правото.

Меѓународните финансиски организации се една од најважните алки во светската економија и значаен извор на финансиски ресурси кои се потребни за понатамошен развој на земјите. Обезбедувањето максимална ефективност на односите на државите со Светската банка за насочен социо-економски развој бара темелна анализа на интеракцијата со оваа структура и ревизија на принципите, формите и методите на соработка во иднина, земајќи ги предвид предностите и недостатоците, чија избалансирана проценка ќе стане основа за развивање на нова стратегија за соработка заснована на систематски пристап.

Меѓународните монетарни и финансиски и кредитни меѓувладини организации заземаат посебно место во системот на структури кои влијаат на светската економија и меѓународните економски односи.

Растот на економскиот потенцијал на одделни земји, создавањето на солиден и ефективен систем за обезбедување меѓудржавна економска соработка, како и обезбедување на континуирано функционирање на монетарната и финансиската сфера денес се разгледуваат не само од гледна точка на обезбедување на севкупниот развој на светската економија, туку и како задолжителни фактори кои гарантираат безбедност и политичка стабилност на регионално и универзално ниво.

Научните истражувања посветени на анализа на идните трендови во соработката меѓу меѓународните економски организации и нивните земји членки стануваат сè порелевантни.

Меѓу авторите чии дела се посветени на проучување на различни теоретски и практични аспекти на активностите на ИЕО, може да се издвојат следниве руски и странски економисти, како што се: Алиев, А. Т., Бугаи, Н. В., Бородин, В. А., Данилцев, А.

В., Дасени, В. Б., Данелијан, А. А., Зуев, В. Н., Королев, И. С., Кругер, А., Касади, В., Красавина, Л. Н., Кузнецов, В. С., Ларионова, М. Л., Лашина, А. С., Стиглиц, Д., Фитузов В. В., Касбулатов Р. И., Кавин Д. В., Шитов, В. Н., Јаковец Ј. В.

Целта на студијата е да се проучи влијанието на меѓународните економски организации врз економските процеси во одделни земји.

За да се постигне целта, беа поставени и решени следните задачи:

- дефинирање на суштината и условите за создавање на меѓународни економски организации;
- да се одредат видовите и класификацијата на меѓународните економски организации;
- да се проучува влијанието на меѓународните економски организации врз обезбедувањето одржлив долгорочен развој на светската економија;
- идентификување на улогата на ММФ во обликувањето и обезбедувањето динамика на развојот на одделните земји во развој;
- проучување на активностите на Групацијата на Светска банка во системот IER;
- истражување на влијанието на меѓународните финансиски организации врз економијата на одделните земји;
- откривање на проблемите за развој на современите меѓународни финансиски организации;
- предлагање начини за решавање на проблемите за понатамошен развој на IER.

Предмет на истражување е интеракцијата на меѓународните економски организации и механизмот за зголемување на ефикасноста на соработката меѓу земјите и меѓународните економски организации.

Истражувачки методи - Методолошката основа на работата е систем на општи научни и специјални методи, што овозможуваат да се проучи механизмот за зголемување на ефикасноста на Светската банка и ММФ за решавање на поставените научни и применети проблеми. Научната валидност на теоретските одредби на генерализациите и заклучоците на авторот се обезбедува со употреба на такви методи. Во анализата е користен методот на научна апстракција, како и логички и структурни методи. Методот на

класификација беше користен за систематизирање на меѓународните финансиски организации.

Информативната база на студијата се состои од научни монографии и написи од домашни и странски научници, како и внатрешните стратешки и оперативни документи на ММФ, Светската банка, економски извештаи на истражувачки институции, материјали од релевантни интернет-страници, конференции и семинари.

Работна структура - Трудот се состои од вовед, три поглавја, заклучок и листа на референци.

ГЛАВА 1: ФОРМУЛАЦИЈА НА ПРОБЛЕМОТ НА ИСТРАЖУВАЊЕ

1.1Формулација на проблемот

1. Еден од главните проблеми со кои се соочуваат меѓународните економски организации во светската економија е неможноста да се постигне консензус и кохерентност меѓу различните држави и нивните национални интереси. Овие организации вклучуваат различни земји со различни политички, економски и социјални системи. Ова може да создаде противречности и проблеми во донесувањето одлуки и формулирањето политики кои би ги задоволиле сите учесници.

2. Друг проблем е недостатокот на ефикасност и ефективност на овие организации во решавањето на глобалните економски проблеми. На пример, Меѓународниот монетарен фонд (ММФ) и Светската банка често се соочуваат со критики за неконзистентна и неефикасна испорака на помош, недостаток на координација со другите институции и недостаток на флексибилност во прилагодувањето на променливите услови. Тоа може да создаде пречки за ефективно решавање на светските економски проблеми.

3. Исто така, проблем е нееднаквоста во застапеноста и одлучувањето во рамките на овие организации. Малку земји, особено земјите во развој, имаат збор во одлуките и политиките на овие организации. Ова може да доведе до нееднаква распределба на придобивките и неправда во справувањето со светските економски проблеми.

4. Конечно, друга пречка за ефективно работење на меѓународните економски организации е ограниченият опсег на нивните авторитети и способност да влијаат врз националните економии на земјите членки. Многу проблеми, на пример, оние поврзани со кршење на човековите права, корупција или еколошки проблеми, се надвор од нивната надлежност и бараат дополнителни алатки и механизми за решавање.

1.2Предмет на истражување

Предмет на студијата е механизмот за зголемување на ефикасноста на соработката меѓу земјите и меѓународните економски организации.

Предметот на истражување, односно влијанието на меѓународните економски организации кон одделни земји во значителна мера е условено од поставеноста на земјите кон организацијата. Не сите земји се еднакво економски моќни, па да имаат еднакво влијание во меѓународните економски организации. Сепак, меѓународната заедница настојува тоа да го изнивелира така што третманот на меѓународните економски организации кон државите да биде еднаков. Во рамките на овој магистерски труд ќе се истражува тој механизам на начин што ќе се утврди неговата важност во рамките на меѓународните економски организации. Влијанието на меѓународните економски организации врз одделни земји е исклучително важно за глобалната економија и политика. Еднакво учество на земјите во таквите организации има за цел да обезбеди правична застапеност и да ги земе предвид интересите на сите членки. Механизмот за зголемување на ефективноста на соработката вклучува низа фактори, како што се распределбата на гласовите и одлуките и механизми за финансиско учество и поддршка. Секоја земја го дава својот придонес во меѓународните економски организации во согласност со нејзината економска сила и потреби.

За ефективна соработка меѓу земјите и меѓународните економски организации, неопходно е да се земе предвид рамнотежата на интересите и да се создадат механизми кои промовираат заемно корисна соработка. Ова може да вклучува развој на заеднички проекти, трговски договори, инвестиции и трансфер на технологија.

Истражувањето на овој механизам како дел од магистерскиот труд ќе помогне да се утврди колку се ефективни сегашните пристапи за управување и координација во меѓународните економски организации. Разбирањето на важноста на овој механизам ќе помогне да се развијат препораки за подобрување на постоечките системи и зголемување на ефективноста на соработката меѓу земјите и меѓународните економски организации.

1.3 Цел на истражување

Целта на студијата е да се проучи влијанието на меѓународните економски организации врз економските процеси во одделни земји.

Целата е вака поставена бидејќи за некои земји е речиси невозможно економски да опстојат доколу немаат членството во некои од меѓународните економски организации. За посилните држави е карактеристично дека тие го имаат приматот на одлучување во меѓународните економски организации, што би значело дека посилните владеат со послабите.

Сепак, благосостојбата на една национална економија денес не може да се замисли без меѓународните економски организации.

Поконкретно, целта е да се утврди тој двостран пат од посилните кон послабите држави со донесување на важни внатрешни одлуки во меѓународните економски организации од страна на посилните, како и обратно, влијанието на послабите кон посилните држави, односно нивното ниво на послушност кон меѓународните економски организации сè со цел да опстојат во нив.

Меѓутоа, повторно ќе напоменам дека меѓународната заедница не ги дели државите на посилни и послаби, туку настојува меѓународните економски организации да ја постигнат целта заради која се основани.

1.4 Оправданост на истражувањето

Практичното значење на проучувањето на меѓународните економски организации во светската економија е претставено во продолжение:

1. Разбирање на механизмите на меѓународната економска интеграција: Со проучувањето на меѓународните организации, како што се: Светската трговска организација (СТО), Меѓународниот монетарен фонд (ММФ), Светската банка (Светска банка), треба да се овозможи разбирање на современите процеси на глобализацијата и да се научи како државите да соработуваат на меѓународно ниво за решавање на економските проблеми.

2. Проширување на меѓународните деловни можности: Меѓународните организации, како што се: Европската Унија (ЕУ), Шангајската организација за соработка (SCO), Асоцијацијата на државите од Југоисточна Азија (АСЕАН) и други, обезбедуваат рамка за развој на меѓународната трговија, инвестиции и деловна соработка. Студијата за овие организации им помага на претприемачите и компаниите да се прилагодат на меѓународната економска средина и да ги искористат можностите за проширување на нивниот бизнис.

3. Развој на меѓународна економска политика: Разбирањето на работата на меѓународните економски организации и принципите на меѓународната економска соработка им овозможува на државите да ги развиваат и спроведуваат своите економски политики, земајќи ги предвид светските трендови и препораките од таквите организации. Ова им помага да создадат поволни услови за нивните економски политики и да привлечат меѓународни инвестиции.

4. Решавање меѓународни економски проблеми: Меѓународните економски организации играат важна улога во решавањето на светските економски проблеми, како што се: финансиските кризи, трговските конфликти, сиромаштијата и нееднаквоста. Проучувањето на работата на овие организации помага да се развијат поефикасни пристапи за решавање на ваквите проблеми и придонесува за одржлив развој на светската економија.

Така, проучувањето на меѓународните економски организации во светската економија е од практично значење за различни области на активност, вклучувајќи го бизнисот, економската политика и решавањето на меѓународните економски проблеми.

Темата „Меѓународните економски организации во светската економија“ има големо научно значење поради неколку причини:

1. Како што светската економија станува сè повеќе и повеќе глобализирана, улогата на меѓународните економски организации станува сè поважна и повлијателна. Тие играат клучна улога во олеснувањето на меѓународната трговија, развојот, управувањето и регулирањето на глобалната економија.

2. Истражувањето на оваа тема ни овозможува да ја анализираме ефективноста и ефикасноста на работата на меѓународните економски организации во решавањето на актуелните проблеми и предизвици со кои се соочува светската економија. Ова ја вклучува нивната улога во справувањето со финансиските кризи, трговскиот протекционизам или други економски проблеми.

3. Меѓународните економски организации се од суштинско значење за развојот на сите земји, особено за земјите во развој. Истражувањето може да помогне да се разбере како овие организации можат да придонесат за подобрување на економски развој и да се намалат нееднаквостите меѓу земјите.

4. Разгледувањето на улогата на меѓународните економски организации ја истакнува и темата за меѓународните односи, бидејќи тие се платформа за соработка и интеракција меѓу државите. Ова им овозможува на истражувачите да разберат како меѓународните односи и геополитичките фактори влијаат врз работата и одлуките на меѓународните економски организации.

5. Конечно, проучувањето на меѓународните економски организации може да помогне да се развијат препораки за политички и економски одлуки на земјите. Анализата на работата на овие организации може да даде вредни практични препораки кои можат да им помогнат на државите правилно да ја планираат својата економска стратегија и да донесат ефективни меѓународни политички одлуки.

Сите овие причини прават темата „Меѓународните економски организации во светската економија“ да биде научно значајна во контекст на проучувањето на светската економија, меѓународните односи и економскиот развој.

1.5 Хипотетска рамка

Генерална хипотеза: Меѓународните економски организации играат важна улога во развојот на светската економија.

Посебна хипотеза 1: Успешноста на меѓународните економски организации зависи од добриот менаџмент.

Поединечна хипотеза 1: Успешноста на меѓународните економски организации зависи од органите во меѓународните организации.

Посебна хипотеза 2: Државите треба да настојуваат да станат членки на меѓународните економски организации.

Поеднинечна хипотеза 2: Државите треба да настојуваат да ги исполнат условите за прием во меѓународните економски организации.

Посебна хипотеза 3: Светската трговија зависи од вмрежувањето и комуникацијата на меѓународните економски организации.

Поединечна хипотеза 3: На долг рок е потребно градење на механизми за вмрежување на меѓународните економски организации.

ГЛАВА 2. ТЕОРЕТСКИ ПРИСТАП КОН ОПРЕДЕЛУВАЊЕТО НА МЕСТОТО И УЛОГАТА НА МЕЃУНАРОДНИТЕ ЕКОНОМСКИ ОРГАНИЗАЦИИ ВО РАЗВОЈ НА СВЕТСКАТА ЕКОНОМИЈА

2.1. Утврдување на суштината и условите за создавање на меѓународните економски организации

Во поширока смисла, терминот „меѓународна организација“ ги опфаќа не само организациите во кои членуваат државните органи, туку и меѓународните невладини организации, па дури и индустриските и комерцијалните картели. Категоријата „меѓународна организација“ најчесто се користи токму во смисла на „меѓувладина организација“.

Според резолуцијата 288 (X) на ECOSOC од 27 февруари 1950 година, „секоја меѓународна организација која е основана со меѓународен договор ќе се третира како невладина организација“.

Оваа одредба беше внесена со цел да се појаснат правилата за консултативниот статус на невладините јавни организации. Конвенцијата на ОН од 10 декември 1982 година ја утврди следнава дефиниција за меѓувладини организации: „Меѓународна организација значи меѓувладина организација формирана од држави“. (Уважаемый Н.Я. 2015)

А. А. Данелијан ги дефинираше меѓународните организации како организации основани со меѓународен договор, повикани да ги координираат активностите на земјите членки на постојана основа во согласност со овластувањата што им се дадени..

В. В. Фитузов предложи поширока дефиниција на концептот, според кој меѓународна организација е здружение на држави создадени во согласност со меѓународното право и врз основа на меѓународен договор за соработка на политичко, економско, културно, научно, техничко, правно и други полиња, кои имаат систем на органи кои се потребни за оваа цел, како и права и обврски кои произлегуваат од правата и обврските на државите и автономната волја, чијшто обем е определен со волјата на земјите членки.. (Фитузов В.В 2015)

Посебно треба да се забележи дека меѓународните организации се тела за соработка меѓу државите, и истите не се од наднационален карактер.

Меѓународни економски организации - збир на меѓународни меѓувладини и невладини институции и организации создадени за воспоставување и развој на економска и политичка соработка, регулирање на светските економски односи, стабилен развој на

светската економија, којшто е заснован на слободно движење на капиталот и придржување кон принципите на меѓународното право.

Меѓународниот суд на правдата во неколку наврати нагласи дека нема ништо во природата на меѓународните организации што би давало основа да се сметаат за суперсила. Меѓународната организација ја има само надлежноста која ѝ е доделена од државите.

Меѓународните економски организации имаат различна правна природа и се различни во членството, од универзални организации кои се занимаваат со прашања од глобално значење, како што се зачувување на мирот и развој, до организации кои се занимаваат со режимот на пловидба по меѓународните водни тела или надгледуваат лов на китови.

Меѓународната природа на организацијата не зависи од тоа дали таквата организација е отворена или затворена, општа или специјализирана, универзална или регионална.

Во исто време, меѓународните организации мора да исполнуваат одредени минимални критериуми, имено:

- да имаат посебен меѓународен правен субјективитет (обично определен со меѓународен договор);
- членовите на организациите треба да бидат претставени на ниво на централни влади или органи на централната власт;
- да имаат постојан секретаријат (за да се разликуваат од постојана конференција или да не бидат додаток на друга организација или национална влада). (Пашенцев Д.А. 2016)

Меѓународниот суд на правдата во случајот за надомест на штета ја даде следната дефиниција за меѓународен правен субјективитет: Субјект на меѓународното право или меѓународно лице е организација (лице) способна да има меѓународни права и обврски и која е способна да ги брани нејзините права со поднесување барања.

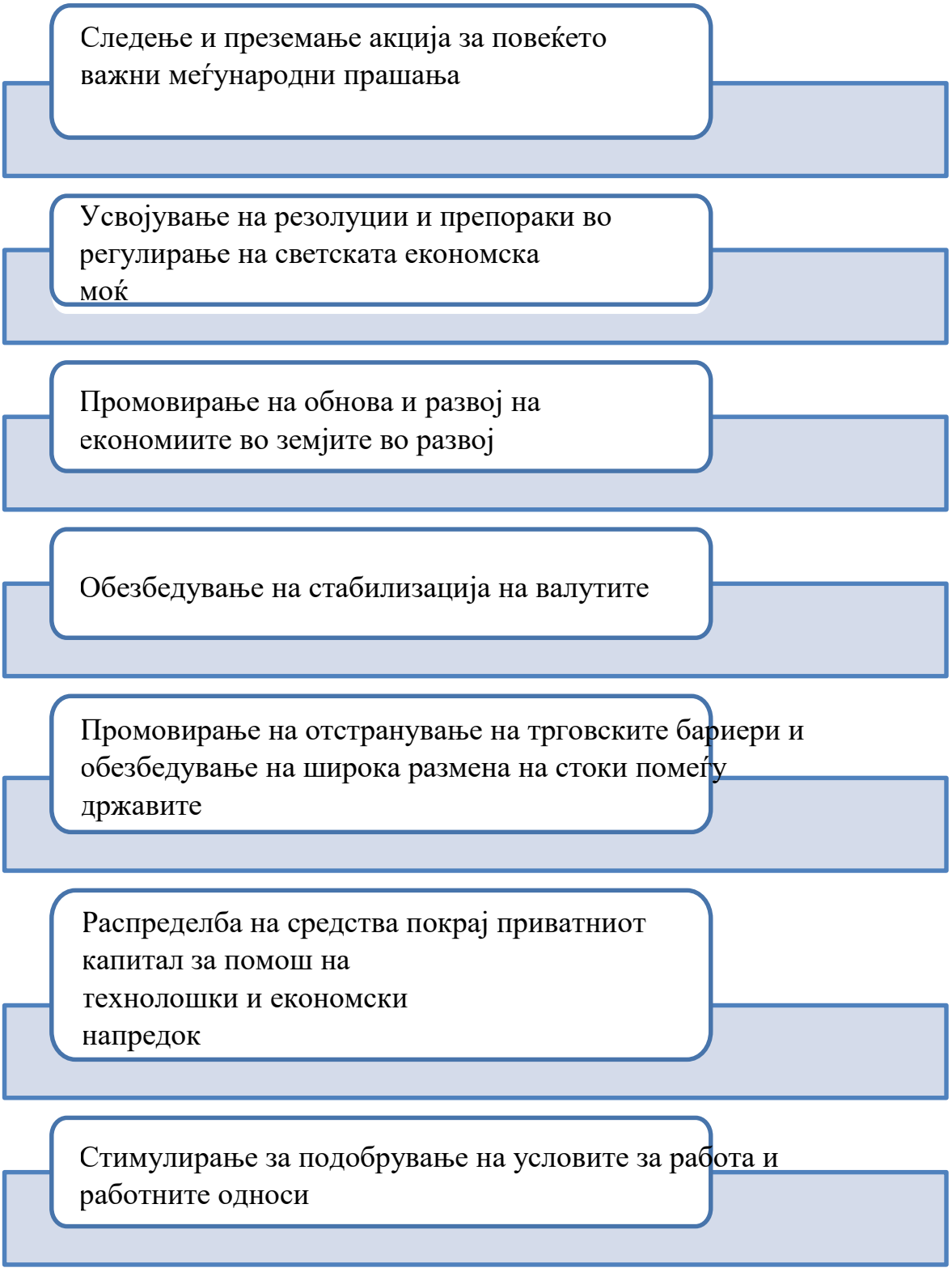
Државите имаат меѓународен правен субјективитет *ab initio u ipso jure*. Државите се примарни и главни субјекти на меѓународното право. Тие го имаат целиот опсег на меѓународни права и обврски признати со меѓународното право.

Правниот субјективитет на кој било друг субјект на меѓународното право е изведен од државите.

Меѓународните економски организации, по правило, имаат правен субјективитет и во согласност со меѓународното право и во согласност со внатрешното право на земјите

членки. Нивниот меѓународен правен субјективитет е определен со основачките договори и меѓународното право.

Правниот субјективитет на меѓународните организации е од посебна природа бидејќи е ограничен со целите и овластувањата неопходни за решавање на задачите што им се доделени и се содржани во нивните составни акти.

Слика 1: Главни цели на меѓународните економски организации (Ефремов, Д.В 2016)

Суштината на активноста на меѓународните економски организации лежи во определувањето и координирањето на интересите на земјите членки, развивањето заеднички став, заедничка волја, определување на релевантните задачи, како и методи и средства за нивно остварување.

Специфичноста на меѓународните економски организации се манифестира во тоа што нивните членки се суверени држави. Ова ги одредува спецификите на функциите и механизмите за нивно спроведување. Главните фази на активностите на организацијата се состојат од дискусија, одлучување и контрола врз нејзиното спроведување.

Постојат три главни типа на функции на меѓународните економски организации: регулаторна, контролна, оперативна.

Слика 2: Функции на меѓународните економски организации (Коновалов, В. В 2017)

Истражувајќи го прашањето за улогата на меѓународните економски организации како механизам за меѓународна соработка меѓу државите, неопходно е да се разгледа потеклото на концептот на меѓународните организации. Меѓународните економски организации се појавија дури на крајот на 19 век. Истовремено, меѓународните односи преку билатерални договори на државите имаат подолга историја. Конзуларните претставништва, чија цел е заштита на трговските интереси, се појавија во времето на Античка Грција, а дипломатските институции, дизајнирани да обезбедат застапеност на државите, се стекнаа со модерни карактеристики во 15 век. Токму овие институции дадоа поттик за формирање на посложени меѓународни институции во 19 век.

Кога билатералните односи, преку дипломатски амбасади или претставништва, се покажаа недоволно добри за решавање на сложени ситуации во кои беа вклучени повеќе од две држави, се појави потреба за создавање услови за претставување на заинтересираните држави на еден форум.

Такво средство беа меѓународните ад хок конференции, кои се свикуваа за да се разговара за одредено прашање и нивната работа се извршуваше веднаш штом беше постигнат соодветен договор. Тие станаа основа за формирање на постојани меѓународни организации со постојани тела. Договорот од Вестфалија од 1648 година произлезе од таква меѓународна конференција, како и одлуката на Конгресот во Виена во 1815 година и Версајскиот договор во 1919 година. Покрај тоа, имаше и други меѓународни конференции, особено Берлинскиот конгрес од 1871 година, Хашките мировни конференции од 1899 и 1907 година, кои се занимаваа не само со мировни прашања. (Кавин, Д. В., Беке 2015)

Ваквите конференции беа свикувани за решавање на меѓународни прашања на мултилатерална основа. Вообичаено, како резултат на конференцијата се склучуваа меѓународни договори или конвенции. Кога целта на конференцијата не беше да се склучи меѓународен договор, се усвојуваше меморандум или записници од конференцијата.

Системот на ад хок конференции имаше ограничувања кои се однесуваа и на опсегот на прашања што можат да се дискутираат и на квалитетот на донесените одлуки.

Главните недостатоци на таквиот систем беа:

- за дискусија за секое поединечно прашање беше потребно повторно да се свика посебна конференција (по иницијатива на заинтересираните држави);
- конференциите служеа повеќе како платформа за водење на надворешната политика на државите, отколку како форуми за дискусија и решавање на проблемите (на

пример, како современите тела на системот на ОН или како органите на Лигата на народите), како резултат на што честопати се губеше ефективноста на преговорите;

- се одржуваа конференции на иницијатива и на покана на државата или државите кои ја финансираа конференцијата, за што беше израмнет принципот на „членство на држави“, што подразбира постоење на должности и обврски, како и право на застапување;
- важно беше системот на меѓународни ад хок конференции да се заснова на принципот на еднаквост, што значеше дека секоја одлука можеше да се донесе само едногласно и не можеше да се донесе врз основа на мнозинска одлука;
- ад хок конференциите почнаа да се гледаат првенствено како механизми за дискусија за политички прашања, а не за правни работи;
- на крајот конференциите не можеа да ги решат политичките проблеми.

Подлабоки промени се случија на западната хемисфера (помеѓу државите Јужна и Северна Америка). Американските држави се состануваа на регионални конференции кои започнаа во 1826 година, но таквите конференции имаа мал успех до Конгресот на Вашингтон во 1885 година. (Маркелова Е.А., Никонец О.Е. 2016)

Конференциите се одржуваа периодично и на крајот доведоа до создавање на Организацијата на американските држави (ОАД). Ваквите конференции придонесоа за формирање на алатките на меѓународните организации во повеќе насоки, и тоа:

– конференциите се одржуваа не на иницијатива или на покана на која било поединечна држава, а времето и местото на следната конференција беа одредувани на претходната;

– агендата на конференцијата била подготвувана од управното тело на постојаното административно тело - Панамериканската Унија, создадена во 1912 година;

– имаше повеќе можности за подготвителна работа пред секоја конференција, отколку пред ад хок конференција;

– периодичниот карактер на конференцијата овозможи да се развијат подобрени процедурални одредби. (Маркелова Е.А., Никонец О.Е.2016)

Спротивно на тоа, невладините синдикати или здруженија произлегоа од сознанието на невладините организации (кои вклучуваа и поединци и колективни здруженија), дека нивните интереси се од меѓународна природа, што бара заштита на таквите интереси заедно со слични тела во други држави, преку постојани меѓународни асоцијации.

Веројатно првата меѓународна конференција која резултираше со создавање на меѓународно здружение, беше конференцијата за изготвување на Светската конвенција против ропството во 1840 година.

Оттогаш се формирани многу приватни здруженија или синдикати.

Со оглед на растот на бројот на ваквите приватни здруженија и потребата од координирање на нивните активности, во 1910 година беше создаден Сојузот на меѓународните асоцијации.

Ваквите приватни здруженија дадоа поттик за развој на меѓудржавните здруженија од јавен карактер. Нивната појава укажува дека растот на бројот и развојот на меѓународните организации настанал како резултат на согледувањето на потребата на човештвото за соработка на меѓународно ниво за постигнување на заеднички цели. (Зиядуллаев Н.С., Зиядуллаев С.Н 2016)

Јавните меѓународни здруженија, формирани претежно во втората половина на 19 век, се особено важни за формирање на современи меѓународни организации.

Така, меѓународните економски асоцијации што се појавија во тоа време беа меѓународни административни синдикати - институции кои функционираа релативно трајно и се занимаваа со неполитички активности од техничка природа. За разлика од невладините здруженија, овие организации вклучуваа државни влади.

2.2. Видови и класификација на меѓународните економски организации

Меѓународните економски организации се разновидни и извршуваат различни функции во глобалната економија. Тие можат да се класифицираат врз основа на различни критериуми, вклучувајќи ги целите, членството и областа на активност. Еве ја генералната класификација:

Светски финансиски организации:

Меѓународен монетарен фонд (ММФ): Загрижен за финансиската стабилност и макроекономската координација.

Светска банка: Обезбедува финансирање на проекти за социјален и економски развој.

Трговски организации:

Светска трговска организација (СТО): Ја регулира светската трговија и ги решава споровите меѓу членките.

Конференција на Обединетите нации за трговија и развој (UNCTAD): се занимава со прашања на земјите во развој и нивното учество во светската трговија.

Регионални економски организации:

Европска Унија (ЕУ): Најголемата регионална организација, има за цел да ги интегрира економиите на земјите-членки.

SCO (Шангајска организација за соработка): Фокусиран на соработка во азиско-пацифичкиот регион.

Специјализирани економски организации:

Светска интелектуална сопственост (WIPO): Ги штити интелектуалните права и патентите.

Меѓународна организација на трудот (МОТ): Справување со работничките стандарди и права.

Мешани организации:

Економска комисија на Обединетите нации (ECE): Обезбедува соработка за економски прашања во рамките на ОН.

Ова е само општа класификација, а има и многу други меѓународни економски организации, од кои секоја има свои уникатни функции и цели, а исто така може да бидат активни во различни аспекти на светската економија.

Тешко е да се замисли некоја земја во светот, и развиена и во развој, да не учествува во меѓународните економски односи, да е оддалечена од процесите на меѓународна економска соработка и да не е вклучена во меѓународната поделба на трудот.

Ваквата состојба е последица на постоењето на низа објективни фактори, кои, пред сè, го вклучуваат системот на блиски врски меѓу националните економии на земјите и економската меѓузависност на повеќето земји во светот.

Како што знаеме, причината за појавата и развојот на меѓународните економски односи е нерамномерната распределба на економските ресурси меѓу земјите, што, од една страна, ја предодредува меѓународната поделба на трудот, а од друга страна, движењето на овие фактори помеѓу одделни земји и нивните групи.

Општо земено, меѓународна економска организација се подразбира како постојано доброволно здружение на држави, создадено врз основа на меѓународен договор (договор) за решавање на одредени проблеми во економската, социјалната, научната, техничката и другите области на меѓународната соработка, која има свој сопствен систем на раководни тела, независна (автономна) волја, чиј опсег е определен од волјата на земјите членки и ги исполнува барањата на меѓународното право. (Куулар, А. А.2013)

Меѓународните организации играат сè позначајна улога во глобалната економија. Прво, нивните активности овозможуваат воведување на потребниот регулаторен принцип и одредена стабилност во функционирањето на односите за порамнување на валутите.

Второ, тие се повикани да послужат како форум за воспоставување девизни односи меѓу земјите, а оваа нивна функција постојано расте.

Трето, расте важноста на меѓународните монетарни и финансиски и кредитни организации во областа на проучување, анализа и сумирање на информации за развојните трендови и развивање на препораки за најважните проблеми на светската економија.

Треба да се има предвид дека легално основаните организации мора да ги исполнуваат следниве критериуми:

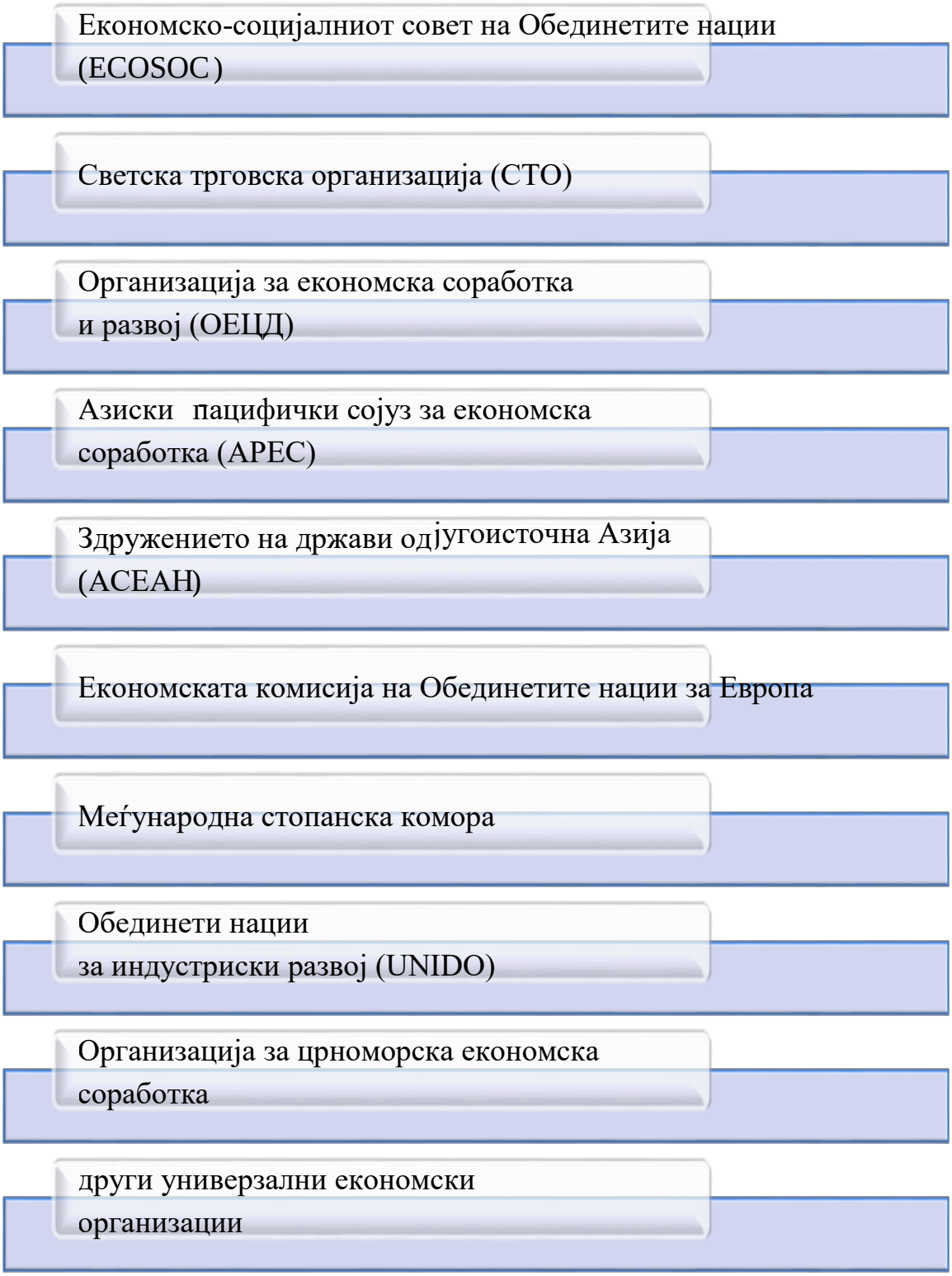
– по правило, во создавањето на организацијата учествуваат само суверени држави;

– организацијата се создава во целосна согласност со меѓународното право;

- организацијата се создава, по правило, врз основа на меѓународен договор;
- организацијата се создава за да решава конкретни проблеми;
- организацијата има систем на постојани тела;
- организацијата има обем на меѓународен правен субјективитет определен од нејзините основачи;
- организацијата има статус на меѓународна организација. (Ромашова, С. М. 2016)

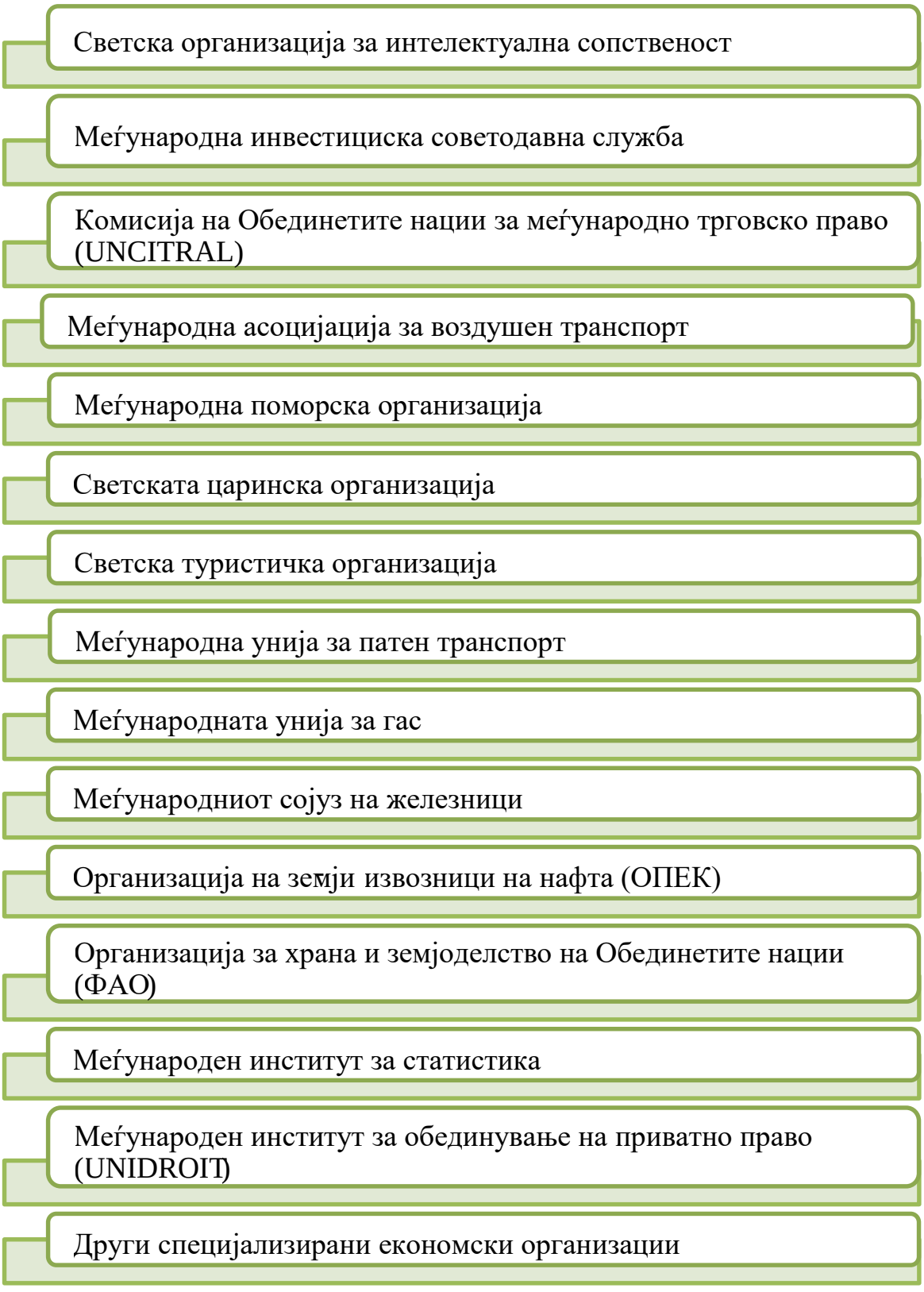
Денес не постои единствен список на меѓународни економски организации, па затоа нивниот точен број не е познат. Ова се должи на фактот што, прво, процесот на создавање, реорганизација и ликвидација на меѓународните организации е од постојан и динамичен карактер, а второ, поделбата на меѓународните организации на економски и неекономски е прилично условена и приближна, бидејќи освен специјализираните организации, чија главна задача е организација и координација само на економската соработка, постојат голем број меѓународни организации, коишто покрај нивната главна задача која нема економска насока, индиректно се вклучени и во меѓународната економска соработка.

Меѓународните економски организации, во зависност од насоките, се делат на: универзални и специјализирани.

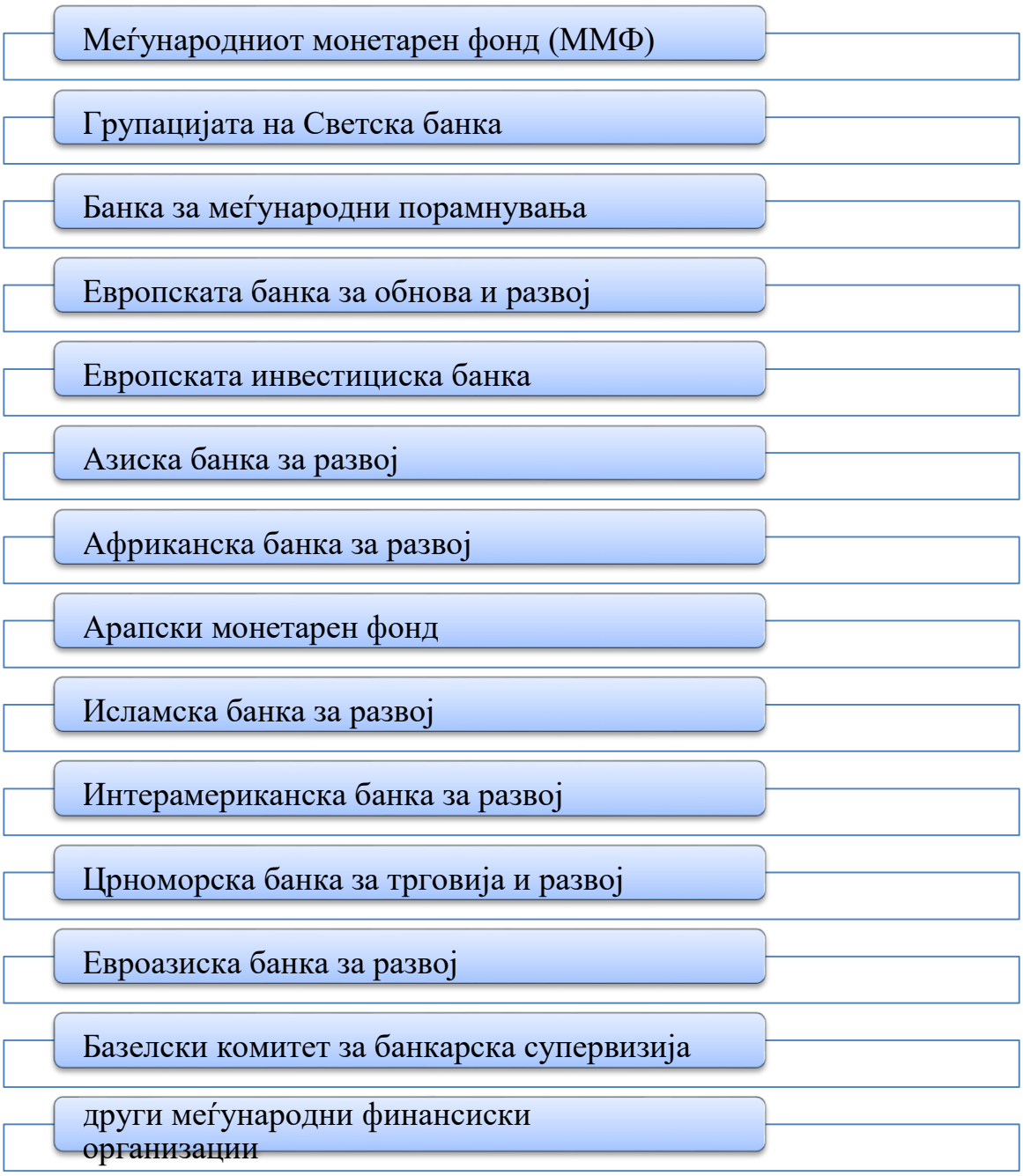
Слика 3: Универзални меѓународни економски организации (Куулар А.А.2013)

Специјализираните меѓународни економски организации вклучуваат организации чии активности опфаќаат одреден потесен опсег на економски односи.

Слика 4: Специјализирани меѓународни економски организации

Меѓународните финансиски организации може да се идентификуваат како посебна група на меѓународни економски организации (види Сл. 5)

Слика 5: Меѓународни финансиски организации (Ромашова, С. М. 2016)

Првата група меѓународни организации може да се претстави пред Светската трговска организација (СТО), Меѓународниот монетарен фонд (ММФ), Организацијата за индустриски развој на Обединетите нации (УНИДО), ЕБОР, Групацијата Светска банка итн. Меѓу меѓународните организации кои се индиректно вклучени во меѓународната економска соработка, спаѓаат: Организацијата за образование, наука и култура на Обединетите нации (УНЕСКО), Комисијата на ОН за меѓународно право (ILC),

Меѓународната организација за цивилно воздухопловство (ICAO), Меѓународната поморска организација (IMO) итн.

Во секоја економска организација, методите на активност се слични, бидејќи целите на нивното формирање се исти - обезбедување финансиска помош на земјите на кои им е потребна, но секоја од нив има свои карактеристики. Така, главната задача на Светска банка е да промовира одржлив економски раст, што доведува до намалување на сиромаштијата во земјите во развој, а тоа се прави преку помагање за зголемување на производството преку долгорочно финансирање на проекти и развојни програми.

Групацијата на Светска банка вклучува пет меѓународни организации: Меѓународната банка за обнова и развој (IBRD), Меѓународната асоцијација за развој (IDA), Меѓународната финансиска корпорација (IFC), Агенцијата за гаранција за мултилатерални инвестиции (MIGA), Меѓународниот центар за порамнување на инвестициски конфликти (ICSC).(Алиев, А. Т.2015)

Целите на Меѓународната банка за обнова и развој, формирана во 1945 година, се: промовирање на обновата и развојот на територииите на земјите членки преку поттикнување инвестиции за продуктивни цели; поттикнување на приватни странски инвестиции и, покрај приватните инвестиции, доколку е тешко да се обезбедат, обезбедување финансиски средства за производствени цели; стимулирање на долгорочен балансиран раст и помагање за одржување на платниот биланс преку охрабрување на меѓународните инвестиции за развој на продуктивните ресурси на земјите членки на Банката.

Меѓународната асоцијација за развој е основана во 1960 година како филијала на IBRD и целта на нејзините активности се: промовирање на економскиот развој; зголемување на продуктивноста на трудот; подобрување на животниот стандард во земјите членки на ИДА.

ИФЦ е создаден на иницијатива на САД во 1956 година и целта на неговите активности е да се промовира економскиот раст на земјите членки преку поттикнување на претприемништвото во производниот сектор, односно на микониво, со што се надополнуваат активностите на IBRD.

Мултилатералната агенција за гаранција на инвестиции е основана во 1988 година, со цел да се поттикнат инвестициите за продуктивни цели во земјите членки, особено во земјите во развој, преку обезбедување гаранции, вклучително и осигурување од некомерцијални ризици во форма на пласирање капитал во една земја членка, која е привлечена од други; имплементација на соодветни мерки за поддршка за олеснување на протокот на инвестиции до и помеѓу земјите во развој. (Fisher M.L.2012)

Организацијата за економска соработка и развој е создадена врз основа на Европската организација за економска соработка во 1961 година. ОЕЦД има за цел да ги зајакне економиите на своите земји членки за да ги направи поефикасни, да промовира пазарна економија, да развие слободни размени, да го промовира растот и на индустријализираните земји и на оние кои се во развој. ОЕЦД е „клуб на богатите“ бидејќи неговите земји членки произведуваат 2/3 од светското богатство и услуги, но тоа не е приватен клуб.

Меѓународниот монетарен фонд е основан во 1945 година и првенствено го надгледува функционирањето на меѓународниот монетарен систем, монетарната и девизната политика на неговите земји членки, како и нивната усогласеност со кодексот на однесување во меѓународните монетарни односи, вклучувајќи го и обезбедувањето помош за земјите членки, преку обезбедување на краткорочни заеми во случај на потешкотии поврзани со платниот биланс.

Светската трговска организација е основана на 15 април 1994 година, кога е потпишан мултилатерален договор во градот Маракеш (Мароко).(Kenen, B. P. 2012)

СТО стана правен наследник на ГАТТ.

Светската трговска организација е правна и институционална основа на меѓународните мултилатерални трговски односи, чија главна функција е да го надгледува спроведувањето на договорите кои се составен дел на Спогодбата на СТО, што е обезбедено со брзо и ефективно решавање на трговските спорови меѓу земјите членки преку проценка на нивниот трговски потенцијал и соработка со други меѓународни организации, како и обезбедување техничка помош за земјите во развој, најмалку развиените земји и земјите со економии во транзиција.

ЕБОР е третата влијателна кредитна институција. Основана е во 1990 година како резултат на потпишувањето на Договорот за основање на Европската банка за обнова и развој.

Методите на работа на ЕБОР се:

- организација, модернизација и проширување на производството, конкурентни и приватни деловни активности, особено малите и средни претпријатија;
- мобилизација на национален и странски капитал и ефективно управување;
- инвестирање во производството со цел создавање конкурентна средина и зголемување на продуктивноста, квалитетот на животот и подобрување на условите за работа;

- обезбедување техничка помош при подготовка, финансирање и реализација на проекти. (Kosztowniak A.F.2013)

Со цел ефикасно да ги извршуваат своите функции, меѓународните организации создаваат организациски и правен механизам, преку обезбедување на систем на постојани органи. Овој систем обично вклучува: врховни органи, извршни тела, административни тела, различни комитети и комисии. Во структурата на најважните организации се создаваат и правни тела.

Активноста на меѓународните економски организации е многу важна за Русија, која сè уште до одреден степен прави транзиција кон пазарни односи и е подготвена да го искористи и менаџерското искуство на меѓународните финансиски организации и сопствените реални можности.

Земјите користат заеми од меѓународни финансиски организации - ММФ, СБ, ИБРД, ЕБОР и заеми од поединечни држави и нивните групации. Сепак, повеќето странски заеми се привлекуваат како резултат на интеракцијата со ММФ и ИФЦ. (Proczek M.F.2013)

Така, земањето странски кредити е нормална светска економска практика. Меѓународните финансиски организации даваат заеми за одредена цел, која произлегува од принципите и целите на нивните активности и меѓусебните договори меѓу земјите. Добро е кога овие заеми се користат за развој на економиите на земјите. Во спротивно, тоа може да доведе до пропаѓање на земјата (на крајот на краиштата, заемите мора да се враќаат), губење на националната, а можеби и политичка независност.

2.3. Влијанието на меѓународните економски организации врз обезбедување одржлив долгорочен развој на светската економија

Во контекст на растечката меѓузависност на економиите, расплетот на процесите на глобализација и влошувањето на меѓудржавните проблеми, постои потреба да се развијат нови механизми за глобална економска регулација, имплементирани преку зголемување на важноста на меѓународните економски организации, во кои спаѓа и Светската банка. и ММФ. Решението на современите економски проблеми, предизвикани пред се од недостатокот на структурни реформи, вклучува интеграција на земјите во глобалниот економски простор, што треба да се смета како инструмент за натамошна трансформација на државата и градење пазарна економија заснована на приватна сопственост и владеењето на правото. Меѓународните финансиски организации се една од најважните алки во светската економија и значаен извор на финансиски ресурси што им се потребни на земјите за понатамошен развој. Обезбедувањето максимална ефикасност на односот на земјата со Светската банка за насочен социо-економски развој бара темелна анализа на интеракцијата со оваа структура и преглед на принципите, формите и методите на соработка за иднината, земајќи ги предвид предностите и недостатоците, чија избалансирана оценка ќе стане основа за развој на нова стратегија за соработка заснована на систематски пристап. Меѓународните монетарни, финансиски и кредитни меѓувладини организации заземаат посебно место во системот на структури кои влијаат на светската економија и меѓународните економски односи. Растот на економскиот потенцијал на одделните земји, создавањето силен и ефективен систем за обезбедување меѓудржавна економска соработка, како и обезбедување на континуирано функционирање на монетарната и финансиската сфера денес се разгледуваат не само од гледна точка на обезбедување севкупниот развој на светската економија, но и како задолжителни фактори кои гарантираат идна безбедност и политичка стабилност на регионално и универзално ниво.

Во моментов има повеќе од 240 држави на земјината топка, кои сосема забележливо се разликуваат една од друга и во однос на големината на територијата и населението, и во однос на економската моќ, и, следствено, нивното место во светската економија. Меѓутоа, националната економија на секоја земја е составен елемент на глобалниот економски систем. И најнеразвиените земји го даваат својот придонес во процесот на светскиот економски развој со своите природни или човечки ресурси, производство, иако незначително во светски размери, потрошувачка на увозни производи.

Функционирањето на националните економии и целата светска економија се заснова на економски ресурси (фактори на производство), труд, капитал (во форма на реален капитал, т.е. во форма на средства за производство и финансиски, т.е. во монетарна

форма), претприемачки, а исто така и научни (научни и технички, информативни знаења). Заедно, економските ресурси го формираат потенцијалот на националната економија, на некој регион во светот, или на целата светска економија.(Донских М. С.2016)

Формирањето на светскиот пазар природно доведе до воспоставување на меѓудржавни односи со посебни карактеристики и обрасци, кои се засноваат на теоријата на меѓународната економија. Меѓународната економија може да се толкува во поширока и потесна смисла. Во поширока смисла, тоа е теорија наменета за проучување на економијата на современиот меѓузависен свет. Во потесна смисла, се дефинира како дел од теоријата на пазарна економија, која ги проучува моделите на интеракција помеѓу субјектите на различни држави во меѓународната размена на стоки, движењето на факторите на производство и формирањето на меѓународната економска политика на државите. Изделувањето на меѓународната економија како независна наука беше предизвикано од транзицијата на светската економија во втората половина на 20 век.

Меѓународните економски односи ги одразуваат економските односи меѓу државите, регионалните здруженија, претпријатијата, фирмите, институциите, правните и физичките лица за производство и размена на стоки и услуги, материјални и финансиски ресурси. (Рыбальченко Е. А. 2017)

Меѓународните економски односи се манифестираат на различни нивоа на економијата - на макро, микро и наднационално ниво. На секое од нивоата, постојат различни субјекти на странска економска активност: на микониво - поединечни граѓани, претпријатија и фирми кои вршат надворешно економско работење; на макониво - национални економии кои директно вршат и регулираат надворешна економска активност; на наднационално ниво - меѓународни организации и наднационални институции.

Имајќи го предвид економскиот потенцијал на светот, треба да се забележи дека Европа има најголем економски потенцијал - 34,8 % од светскиот БНП, Северна Америка (САД и Канада) и Азија сочинуваат повеќе од половина од светскиот БНП и само 9,1% остануваат за Латинска Америка, Африка, Австралија и Океанија.(Зуев В.Н.2014)

Во светската економија се развиваат сите најважни форми на меѓународни економски односи: меѓународна трговија со стоки и услуги; меѓународна миграција на капиталот; меѓународна миграција на работна сила; меѓународен трансфер на технологија; меѓународни монетарни и финансиски и кредитни односи; меѓународна економска интеграција; меѓународни напори за решавање на глобалните економски проблеми.

Сите форми на меѓународни економски односи се меѓусебно поврзани и меѓусебно зависни. Во сегашната фаза, тие се карактеризираат со:

- растот на обемот и квалитативната промена на природата на традиционалната меѓународна трговија со готови производи - од чисто комерцијална, таа во голема мера се претвори во средство за директно сервисирање на националните производни процеси;

- интензивирање на миграцијата на капиталот во различни форми;

- растечки размери на миграција на работна сила;

- забрзување и проширување на интеграцијата на економиите на земјите и регионите;

- брза размена на научни и технички знаења;

- развој на услужниот сектор;

- здружување на напорите во решавањето на глобалните економски проблеми.

Сите форми на меѓународни економски односи се меѓусебно поврзани и меѓусебно зависни. Нивната цел не е само да ги решат проблемите на одделни земји, туку и проблемите кои влијаат на развојот на целата светска економија. Тоа се глобални економски проблеми кои ги засегаат интересите на човештвото и директно ја загрозуваат цивилизацијата.

Се издвојуваат следните критериуми за класификација на одредени глобални проблеми: планетарната природа на проблемот, неговото влијание врз сите земји, сите народи во светот; идентификација на проблемот како фактор во развојот на општеството во сите региони во светот; заканувачката природа на проблемот - неговото нерешавање може да значи уназадување на производните сили и условите за живот на целото општество; потребата од сеопфатни напори од страна на сите држави.

Според овие критериуми, следните проблеми се класифицирани како глобални: демографски; обезбедување на човештвото со енергија, суровини и прехранбени ресурси; еколошки; проблеми со истражување на океаните и вселената, разоружување и конверзија на военото производство.

Така, за да се решат глобалните проблеми, неопходно е да се создаде нов тип на светска економија, изградена на квалитативно нови принципи на соработка и заемна помош.

Долго време, односно од 1648 година по усвојувањето на таканаречениот Вестфалски договор, светската економија претпоставуваше дека нејзината главна алка е посебна држава со сите нејзини соодветни права и обврски, врз основа на кои влегува во одредени односи со другите држави во светот и на тој начин се формира таканаречената вестфалска структура на светските односи. (Овчинникова А.Ю.2016)

Во секоја држава, главната алка во економскиот систем беше претпријатие со различен степен на сложеност, чии активности беа регулирани со националниот законодавен систем. Државите формираа одредени сојузи, што се одрази во односот меѓу државите и во рамките на овие сојузи и синдикатите, односно светот можеше да се дефинира како полицентричен, така што одвреме-навреме ја менуваше неговата конфигурација.

Во сегашната фаза, ситуацијата се менува: „меѓународните односи престануваат да бидат простор каде формално еднакви и суверени субјекти конструираат променливи коалиции кои меѓусебно се балансираат во конкурентна средина.

Во последниве години, без оглед на специфичните цели што се следат во дадена кризна ситуација, планетата има контура на вертикала на моќта: на едната страна е специфичната глобална хиерархија, институција на меѓународни регулаторни тела („глобална моќ“, големата седумка, НАТО, итн.), а на спротивната страна – отфрлените и „непријателски“ држави . (Овчинникова А.Ю.2016)

Современите трендови во развојот на светскиот економски систем сè повеќе предизвикуваат трансфер на регулаторни, менаџерски овластувања на меѓународно или наднационално ниво на меѓународната економска активност. Концептите „меѓудржавни“ и „наднационални“ обично се користат како идентични. Барем ја назначуваат истата сфера на економскиот живот. Сепак, постојат и некои семантички разлики. „Меѓудржавноста“ е попрво карактеристика на заедничкото дејствување, додека „наддржавноста“ значи потчинување и доброволно откажување на државите од нивниот суверенитет. Следствено, доаѓа до трансфер (делегирање) на некои овластувања за кои претходно традиционално се сметаше дека се во надлежност на националните владини структури. (Овчинникова А.Ю.2016)

Може да се тврди и дека на меѓународно ниво се создаваат институции со нови регулаторни функции, а тоа води и до прераспределба на овластувањата и преструктуирање на векторите на влијание врз економските процеси. Преносот на овластувањата од национални во меѓународни регулаторни структури се случува во согласност со меѓународниот правен режим, кој се формира со билатерални и мултилатерални договори меѓу земјите како суверени држави, како и со статутарните документи на меѓународните организации.

Меѓународните организации се создадени од самите држави за да решаваат конкретни проблеми на соработка, безбедност и развој. Активноста на меѓународните организации се изразува главно во донесување одлуки, чија содржина зависи од составот на членовите, од односот на силите во органите, правилата на постапката за гласање.

Доколку за одлука е потребно мнозинство гласови, содржината на одлуката ќе зависи од ставот на мнозинството.

Формирањето соодветно мнозинство во органите може да определи и дали и до кој степен овој член или група членови ќе застапуваат нови права и бенефиции или ќе преземат одговорности и ќе претрпат политички загуби. Затоа, членовите на меѓународните организации настојуваат да го намалат ризикот што лежи во можноста за одлучување од страна на органите, што е спротивно на нивните интереси.

Главните субјекти на системот за регулирање на глобалната економија се највлијателните наднационални регулаторни институции - меѓународните организации на ОН, ММФ, Групацијата на Светска банка, СТО, кои се создадени исклучиво за целите на глобалната регулација и управување со светскиот економски развој. (Лашина А.С.2017)

Меѓутоа, сега тие се под влијание на најголемите субјекти на глобалната економија и меѓународните односи и не се во состојба ефикасно да ги регулираат релевантните процеси на глобалниот економски систем и да дадат соодветни одговори на предизвиците на глобализацијата, кои вклучуваат надминување на социо-економската нееднаквост на глобално ниво. Одлуките што ги носат глобалните регулаторни тела најчесто доведуваат до зголемување на диспаритетот во социо-економскиот развој на човештвото и продлабочување на дисфункционалноста на глобалниот економски систем.

Создавањето на одредени организациски структури од страна на заинтересираните држави во практиката не само што доведува до дополнителни алатки за постигнување на одредени цели на овие држави, туку доведува и до појава на нови интереси. Самиот факт на постоење на јавни структури, вклучувајќи ги и оние од меѓународна природа, генерира сопствена логика на нивната животна активност, автономни интереси на заинтересираните функционери и јавни, претприемачки здруженија, а тоа, пак, дава основа структурите формирани на меѓународно ниво да ги користат соодветните овластувања не само во интерес на државите основачи, туку и за остварување на сопствените цели.

Згора на тоа, самите држави основачи може да имаат различни, а понекогаш и некомпатибилни ставови за посакуваното однесување на меѓународните организации што ги создале. Пример за трансформација на меѓународна организација на независен и исклучително влијателен субјект на економскиот живот е ММФ. Од неговите одлуки да дава или, обратно, да не дава заеми или одложувања на плаќањата, како и од неговите препораки (точни или погрешни), зависи економската состојба на многу земји, како и судбината на реформите или реформските програми и општествениот развој. (Лашина А.С.2017)

Негативен пример за неприфатливата политика на една меѓународна економска организација беа активностите на МААЕ - Меѓународната агенција за развој на нуклеарна енергија. Така, оваа организација, која всушност е центар за лобирање, беше витално заинтересирана за што поголемо ширење на нуклеарните централи во светот, и најпрво ја игнорираше можната опасност од користење на реактори од типот РБМК, а потоа, по катастрофата во Чернобил во 1986 година, го смени својот став.

Необична институција на наднационална меѓународна субјективност на економската активност е формирана од групи на држави во согласност со режимите на меѓусебна соработка усвоени од нив. Посебна област на меѓународна соработка, која е тесно поврзана на макрониво на регулатива, е активноста на билатералните меѓународни институции за економска соработка. (Косиор Э., Вакулюк И.Э., Химикус Е.И.2016)

Економско-социјалниот совет на ОН (ECOSOC) е централен форум на кој се дискутираат меѓународните економски и социјални проблеми од глобален и регионален карактер, како и се изработуваат препораки за нивно решавање. ЕКОСОК спроведува истражување и подготвува извештаи за широк спектар меѓународни економски, културни и други прашања, ги координира активностите на релевантните агенции и институции на ОН.

ЕКОСОК редовно дискутира за прашања од светската економска и социјална состојба; состојбата на меѓународната трговија; заштита на животната средина; економска и техничка помош за земјите во развој; проблеми со храна, население, природни ресурси, човечки населби; планирање и мобилизирање на финансиски средства; регионална соработка и слично.

Советот развива сеопфатни програми наречени „Децении на развој“. Развојот на програмите и периодичното оценување на процесот на нивно спроведување овозможуваат попрецизно да се утврдат главните трендови во светскиот економски развој и, доколку е потребно, да се прилагоди механизмот за регулирање меѓународните економски односи. Порано, во раните 1970-ти години ЕКОСОК донесе одлуки во врска со последиците од активностите на ТНК и развојот на Кодекс на однесување за транснационалните корпорации, што стана почеток на нова насока во економската активност на ООН и ЕКОСОК и придонесе за создавање на Комисија на ОН за Транснационални корпорации и специјална единица во Секретаријатот на ОН за ова прашање - Центарот на ОН за транснационални корпорации. Прашањата за економски развој се исто така во надлежност на Конференцијата на Обединетите нации за трговија и развој (UNCTAD). Концептот на инклузивен развој имаше значително влијание врз работата на УНКТАД. Во минатото, резултатите од нејзината работа беа ограничени на усвојување резолуции и одлуки. По

реформата на организацијата во 1992 година, на VIII сесија на УНКТАД, акцент беше ставен на унапредување на улогата на преговорите. Прагматизмот и неконфронтацијата сè повеќе се утврдуваат како принципи на активностите на УНКТАД, што го олеснува барањето заеднички интереси и постигнувањето договор за важни светски економски прашања. (Прокопова А.С.2015)

Критична функција на УНКТАД е да им помогне на земјите во развој и земјите со економии во транзиција при привлекување странски директни инвестиции и подобрување на националната инвестициска клима. Организациските структури, како Секретаријатот на УНКТАД, Одделот за инвестиции и претпријатија, Одделот за глобализација и развој, играат централна улога во ова. Резултатите од Конференцијата се претставени во Годишниот извештај за инвестиции во светот, Прегледите на инвестициската политика, Светскиот директориум за инвестиции и други студии.

Одредена насока ги карактеризира активностите на Програмата за развој на Обединетите нации (УНДП) - најголемиот меѓународен канал за обезбедување мултилатерална техничка и прединвестициска помош. Проектите на УНДП имаат за цел да им помогнат на земјите во развој подобро да го искористат својот економски потенцијал, да го подобрат животниот стандард на населението, да го зголемат обемот на производството и да промовираат еколошки развој на светската економија. Помошта од УНДП се обезбедува само на барање на владите на државите, имајќи ги предвид нивните приоритетни потреби. Најзначајната меѓународна агенција за заеми за економски развој е Групацијата на Светска банка.

Карактеристиките на економската политика на државата ги одредуваат разликите во размената на услуги, стоки и капитал на светските и националните пазари.

Природната склоност да се извлече максимална корист на светскиот пазар не го исклучува присуството на протекционистички мерки за заштита на сопствените економски субјекти и производители. (Маркелова Е.А., Никонец О.Е.2016)

Во услови на меѓузависност на националните економии, системот на посебни процедури за решавање на економски конфликти и спорови, условен со повелбите на меѓународните организации, се покажа како доста ефективен.

На полето на меѓународната трговија, процедурите од Општата спогодба за трговија и тарифи (ГАТТ) се обележани со практичност, особено кога се јавуваат проблеми меѓу земји со различна „тежина“ во светската економија. Опсегот на надлежност на Светската трговска организација (СТО), која е наследник на ГАТТ, е многу

поширок, пред сè, на полето на договори за трговија со услуги, вклучително и трговија со финансиски производи.

СТО се фокусира на почитување на своите „правила на игра“ во трговските односи со цел да се гарантира нивната фер природа. Нејзината цел беше да се изедначат условите на конкуренција на скалата на светската економија.

Како методи, либерализацијата и укинувањето на ограничувањата во областа на надворешно-трговската размена и монетарно-финансиските односи се изразени преку систематизација и конвергенција на националните правила за нивно регулирање, преку користење на универзални стандарди.

Пристапувањето во СТО е еден од привлечните аспекти на надворешната економска политика на државата. Промовира целосно учество во отворен мултилатерален систем за плаќање и трговија. Сепак, приклучувањето кон организацијата е придружено со одредени услови, кои треба да се споредат со националните економски интереси.

На 22 август 2012 година, Русија официјално стана 156-та членка на Светската трговска организација (СТО).

Ова подоцна почна да влијае на одлуките на Владата на Русија за мерките за тарифно и нетарифно регулирање во националната економија. (Маркелова Е.А., Никонец О.Е.2016)

Во сферата на монетарните и финансиските односи за соработка е формиран Меѓународниот монетарен фонд (ММФ). Функционира на постојана основа и обезбедува „механизам за консултации и интеракција за решавање на меѓународните монетарни проблеми“, привремено обезбедувајќи општи ресурси за засегнатите земји и соодветни гаранции. Улогата на ММФ е дефинирана и како координатор на меѓународните заеми и гарант на солвентноста на земјите учеснички.

Основата на светскиот монетарен систем се „флуктуирачките“ стапки и мултивалутен стандард. Во случај на потреба, за запирање на монетарната и финансиската криза, ММФ може да преземе обврска да интервенира на девизните пазари.

Важна област на нејзината работа е да ја подобри монетарната и кредитната статистика и да развие стандарди кои овозможуваат да се прават споредби меѓу земјите.

Членството во ММФ е предуслов за приклучување кон Групацијата на Светска банка, која ги вклучува Меѓународната банка за обнова и развој, Меѓународната асоцијација за развој, Меѓународната финансиска корпорација, Агенцијата за гаранција за мултилатерални инвестиции и Меѓународниот центар за разрешување инвестициски спорови.

Кредитните и инвестициските активности на ММФ се насочени кон стимулирање на долгорочниот раст на меѓународната трговија и одржување на платежните обврски. (Ратников Г.Н., Бикалова Н.А.2015)

Меѓународните финансиски организации поставуваат многу строги услови за распределба на средствата и строго го следат нивното почитување. Се случува вистинската помош да биде многу помала од најавената. Општо земено, може да се тврди дека заемите се доделуваат сè додека заемодавачите сметаат дека тоа е профитабилно.

Затоа, во односите со финансиските институции остануваат важни задачите за следење на националните приоритети, вклучително и постигнувањето на економски придобивки од привлекувањето на нивниот капитал во националната економија и финансиската стабилност во меѓународната солвентност.

Разновидноста на политичките и економските ситуации поврзани со кредитните и инвестициските активности во светот го определија формирањето правила за сервисирање на долгот, вклучително и принудување на должниците да ги исполнат своите обврски.

Организациските односи ги обединија комерцијалните банки и организации во Лондонскиот клуб, а државите доверители Парискиот клуб, кој ја вклучува и Русија како доверител.

Договорите со клубовите се засноваат на принципите на земање предвид на економските интереси, притоа задржувајќи го главниот услов - подмирувањето на долговите. Ваквите односи се засноваат на идејата за реструктуирање - продолжување на роковите на плаќање со грејс-период, при што се плаќа само задоцнета камата.

Идејата за реструктуирање се спроведува преку анализа на фактичката состојба во земјата или можноста за донесување одлуки за отстранување на дел од долгот под одредени услови. (Зуев В.Н.2014)

Постои тесна, иако неформална, врска помеѓу клупските аранжмани и кредитната линија на ММФ. Тоа се манифестира во тоа што долгот може или да се повлече во согласност со строгите услови од првиот договор за заем, или пак, можни се одредени отстапки.

Начините на развој на поединечна држава како стопански субјект се многу сложени и двосмислени. Затоа, доволно е со голема точност да се предвидат претстојните настани, особено оние кои се закануваат со негативни последици за националната економија.

Во светските економски односи, економските односи добиваат карактер на партнерство на светскиот пазар со нивните инхерентни ситуациони карактеристики на

неизвесноста на позитивните и неповолните резултати од обезбедувањето на националните интереси.

Присуството на голем и разновиден домашен пазар и високиот економски потенцијал се најважното национално богатство на секоја земја. Нивното зачувување е од суштинско значење за да се обезбеди континуиран развој на националната економија. (Зуев В.Н.2014)

Така, прогласувајќи договор со принципите на слободна трговија и приклучување кон меѓународните економски организации, државата добива можност активно да ги брани националните интереси во согласност со општите правила на светскиот пазар.

Тогаш задачите на одржливиот развој на националната економија стануваат развивање на стратешки одредби од економската политика и тактички насоки за државно регулирање на спроведувањето на националната доктрина - подобрување на благосостојбата на животот на населението во земјата.

Меѓународните економски организации играат важна улога во процесите на развојна помош преку обезбедување соодветна техничка, финансиска и друга помош за земјите во развој.

Поглавје 3

3.1. Улогата на ММФ во градењето и одржувањето на динамиката развој на избрани земји во развој

Улогата на ММФ во градењето и одржувањето на развојната динамика на одделните земји во развој е несомнено важна. ММФ, или Меѓународниот монетарен фонд, беше создаден во повоениот период за да обезбеди меѓународна финансиска стабилност и да го промовира економскиот развој на земјите.

Една од главните задачи на ММФ е да обезбеди финансиска помош за земјите кои имаат потешкотии да го балансираат својот буџет или надворешен платен биланс. Често таквите земји се во економска криза или се соочуваат со висока инфлација, должнички проблеми или други сериозни проблеми. ММФ обезбедува заеми и финансиска поддршка за да им помогне на овие земји да ги стабилизираат своите економии и да го вратат редот во нивните финансиски системи.

Сепак, покрај финансиската помош, ММФ игра важна улога во обликувањето на економските политики на земјите во развој. Кога дава заеми, ММФ поставува услови за примателите, кои вклучуваат спроведување на структурни реформи. На пример, од земјите може да се бара да ги намалат државните трошоци, да го подобрат даночниот систем, да се борат против корупцијата или да ги отворат своите пазари за странски инвестиции. Целта на ваквите реформи е да се создадат услови за одржлив и динамичен економски раст.

Покрај тоа, ММФ ја игра улогата на економски советник на земјите во развој. Спроведува економски истражувања и анализи, дава препораки за подобрување на економските политики и прави прогнози и ја следи економската состојба во земјите членки. Им помага на земјите да развијат и имплементираат ефективни развојни стратегии засновани на глобалните најдобри практики и искуства.

Така, улогата на ММФ во градењето и одржувањето на развојната динамика на одделните земји во развој е да обезбеди финансиска помош, да спроведе структурни реформи, да дава економски совети и да обезбеди меѓународна финансиска стабилност. Сите овие мерки придонесуваат за развој и раст на економијата на земјата, помагајќи ѝ да ги надмине економските тешкотии и да постигне одржлив развој.

Активноста на ММФ се заснова на обезбедување кредити во странска валута на земјите членки со цел:

- покривање на дефицитите во платниот биланс (односно надополнување на девизните резерви);

- одржување на макроекономска стабилизација и реструктуирање на економијата (т.е. за финансирање на буџетските расходи на Владата).

Соработката со ММФ помага да се зголеми кредитниот рејтинг на земјата на глобалниот финансиски пазар, придонесува за подобрување на банкарскиот и монетарниот систем на државата, овозможува да се прилагоди тековниот биланс на плаќања и да се спречи неисполнување на обврските во земјата. Во исто време, барањата на ММФ може негативно да влијаат на благосостојбата на населението на долг рок. (Бугай Н.В.2016)

Академик на РАЕ И. В. Андронова позитивно ги карактеризира активностите на ММФ, посочувајќи на зголемување на ефективноста на економските реформи во земјите членки, како и развојните програми кои се спроведуваат и се еден од важните придонеси на организацијата во стратегијата за одржлив развој на светската економија. (Андронова И.В.2013)

Политиките и активностите на ММФ често се критикувани од економистите. Има основа за такви критики, бидејќи честопати економската состојба на земјите кои соработуваат со фондот не се подобрувала, туку напротив се влошувала (мексиканската криза од 1994 година, азиската криза од 1997 година, заемот во 1989 година на Руанда). Добитниците на Нобеловата награда за економија Џозеф Стиглиц и Милтон Фридман (тие се меѓу најострите критичари) укажуваат на грешките и негативните последици од соработката на земјите со ММФ. (Мухудадаева П.2016)

Во контекст на овој проблем, научниците забележуваат дека каматните стапки на заемите од ММФ се доста високи, а монетарната политика што ја диктира фондот на кризните земји не соодветствува со финансиската политика ориентирана кон раст, усвоена во Велика Британија и Франција.

„Парите под тие услови очигледно би ја ослабнале економијата и би го отежнале конечното враќање на парите“, вели поранешниот главен економист на Светска банка J. Стиглиц. (Зуев В.Н.2014)

Според него, ММФ, како и секоја бирократска структура, постои според сопствените закони и прави повеќе штета отколку корист. Со оглед на логиката на либерализмот, научникот не ја гледа смислата во финансиската помош за неразвиените

земји бидејќи ММФ не ги решава проблемите, туку, напротив, ја комплицира економската ситуација.

Говорејќи во Хонг Конг на еден од состаноците на ММФ, Милтон Фридман нагласи дека и по падот на системот Бретон Вудс во 1971 г. немаше потреба од постоење на организации како ММФ. Во своето научно истражување, М. А. Султанов ги истакнува причините поради кои имплементацијата на програмите на ММФ не го постигнуваат посакуваниот резултат (Табела 1).

Табела 1: Опис на причините за неефикасноста во спроведувањето на програмите на ММФ

бр. стр/стр	Причини за неефикасноста на спроведувањето на програмите на ММФ
1.	За политика на финансиските организации одлучуваат развиените земји.
2.	Економистите кои работат за ММФ се добро запознаени со проблемите на земјите во развој, но не ја знаат суштината на проблемот, па затоа им е тешко да развијат ефективен план за акција и да утврдат политики за одредена земја.
3	Многу често, услови за добивање финансиски средства се барањата на ММФ во однос на брзото спроведување на приватизацијата и либерализацијата во земјите кои тргнуваат на патот на транзиција кон пазарна економија.
4	Веќе подолго време, привлекувањето странски инвестиции стана една од главните цели во спроведувањето на програмите за стабилизација на ММФ.
5	На активностите на ММФ им недостасува транспарентност во развојот на нивните програми и стратегии, и одлуките често се носат зад затворени врати, иако ММФ и другите организации не се приватни субјекти.

Со оглед на потребата да се оправдаат, се анализираат аргументите што ги потврдуваат и побиваат причините што ги идентификуваат научниците за негативното влијание на ММФ врз развојот и функционирањето на економските системи на земјите во развој. Поточно, најголемо учество во вкупниот износ на квоти имаат земјите од Г7, кои ги одредуваат финансиските и организациските односи на кредитокорисниците со ММФ. (Мухудадаева П.2016)

За возврат, високи позиции се окупирани од економисти од овие земји, кои обезбедуваат развој и имплементација на проектите на фондот. Сепак, специфичните одредби од програмата за соработка ги одредува самата земја позајмувач. Фондот го следи само исполнувањето на условите и донесува одлука за кредитирањ. (Исмаилова К.К.2016)

Треба да се напомене дека истите алатки не можат да се користат со еднаков успех во различни земји, дури и во ист регион и приближно на исто ниво на развој. Според Независната канцеларија за евалуација, која ги прегледа активностите за надзор на ММФ во 2013 година, членовите веруваат дека фондот стана поотворен и ги слуша потребите на земјата, одговарајќи на нивните барања. (Лашина А.С.2017)

Извештајот за успешност на Фондот за 2016 година ги истакнува следниве клучни области на комуникацијата со ММФ:

1) понатамошни чекори за да се обезбеди јасна и конзистентна комуникација во свет каде побарувачката за услугите на фондот расте;

2) дополнителни мерки за проценка на влијанието на комуникациите на ММФ и со тоа подобрување на информацискатa база за понатамошни активности;

3) стратешка и промислена работа со новите медиуми, земајќи ги предвид социјалните мрежи. (Султанов М.А.2016)

Меѓу негативните последици до кои доведува користењето кредитни средства на финансиските организации, научниците ги истакнуваат: финансиските кризи, зголемениот долг, продлабочувањето на економските нерамнотежи, зголемената сиромаштија, ниската ефикасност на финансиската помош, слабиот економски раст итн. (Андронова И.В.2013)

Вреди да се потсетиме на успешните проекти на ММФ. На пример, радикалната програма на експерти на ММФ за надминување на кризата ѝ помогна на Португалија за само две години да го намали дефицитот на државниот буџет значително да ги намали плаќањата на каматите за државните обврски, да го зголеми уделот на извозот во БДП и да ги врати странските инвеститори во економијата.

Како резултат на тоа, Португалија беше првата од земјите на „Јужната периферија“ на ЕУ која успеа да ги надмине главните економски проблеми и веќе во мај 2014 година се откажа од меѓународната програма за поддршка.

Тешката економска ситуација во Азербејџан во раните 1990-ти ја принуди Владата да привлече надворешно кредитирање, не само заради пари, туку и во смисла на техничка помош и советодавна поддршка.

Така, како што истакнува А. С. Лашин, земјата има акумулирано големи достигнувања во градењето на демократски институции и слободна пазарна економија. Стабилноста и одржливиот економски развој го отвориja патот за демократски реформи и борба против социјалните и економските проблеми. (Лашина А.С.2017)

Значи, успехот и закрепнувањето на земјата што добила заем од ММФ и нејзиниот понатамошен развој зависи не само од условите на кредитирање, општиот концепт на стратегијата, туку и од организацијата и спроведувањето на активностите во земјата од страна на сите структурни поделби на моќ, секој поединечен економски субјект и населението на земјата, а особено нивните надлежности во областа на ризиците поврзани со спроведувањето на потребните мерки.

е

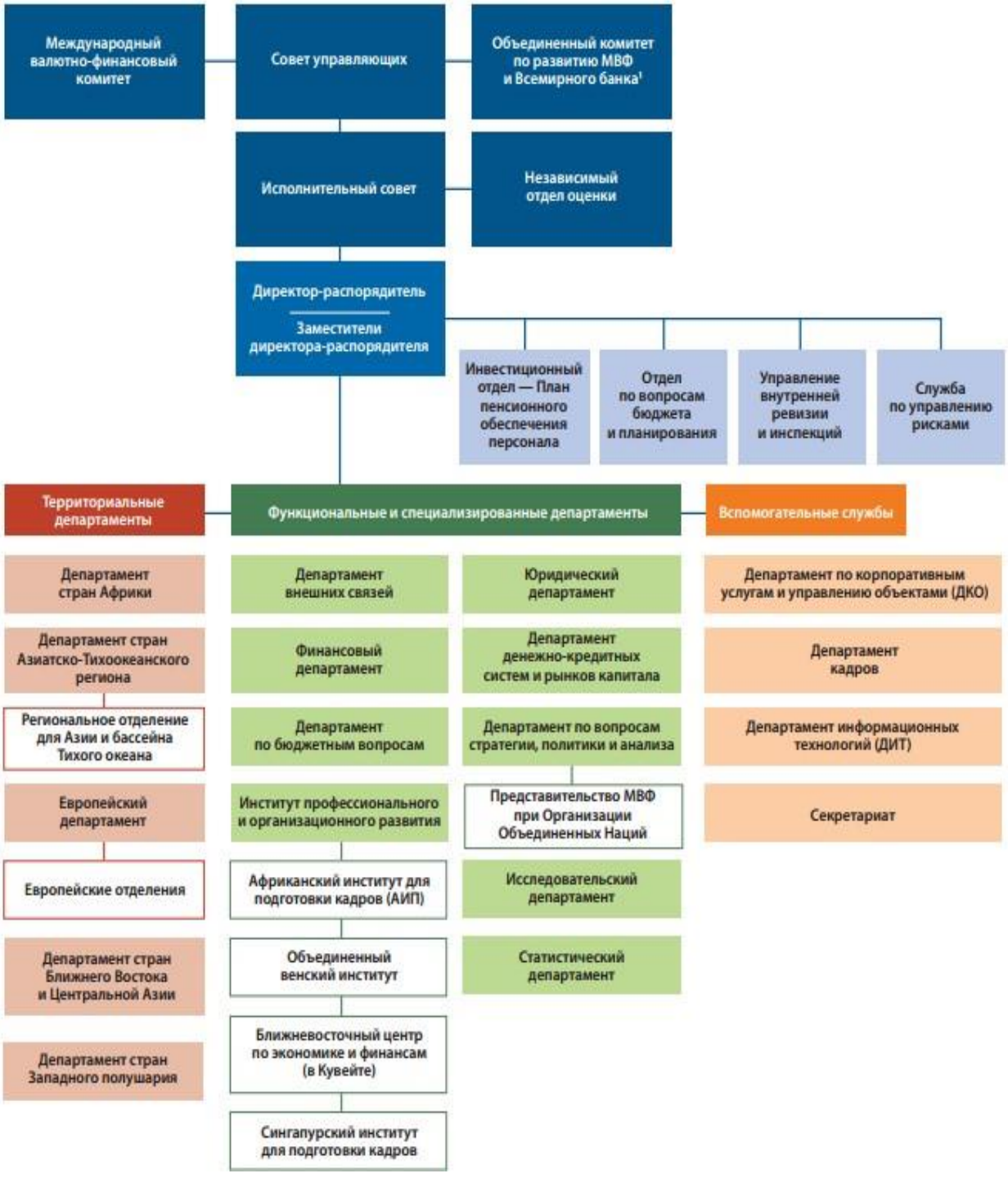
Во Табелата 2 е даден опис на активностите на ММФ.

Табела 2: Општи информации за ММФ (од 2016 година)

Квантитет земји членови	188 земји
Седиште	Вашингтон
Управен директор	Кристин Лагард (2007-2011 година - министер за економија, финансии и индустрија на Франција)
Вкупен износ на квоти	327 милијарди американски долари (238 милијарди СПВ). На 26 јануари 2016 година беа исполнети условите од 14-от Генерален преглед на квоти, зголемувајќи го вкупниот износ на квоти на 477 милијарди SDR (околу 659 милијарди американски долари).
20 најголеми акционери на ММФ	Земјите членки чии квоти заземаат најголем дел од вкупните придонеси во фондот се: САД, Јапонија, Кина, Германија, ОК, Франција, Италија, Индија, Русија, Бразил, Канада, Саудиска Арабија, Шпанија, Мексико, Холандија, Кореја, Австралија, Белгија, Швајцарија, Турција.
Најголема земја членка ММФ	САД (од 25 јануари 2016 година, квотата е 42100000000 SDR (околу 58 милијарди долари).
Најмала земја членка ММФ	Тувалу (од 25 јануари 2016 година, квотата е 1.800.000).
Најголемите должници	Португалија, Грција, Ирска, Украина
Најпревентивни заеми	Мексико, Полска, Колумбија, Мароко
Износите на обврските според постоечките договори за заем	163 милијарди долари, од кои 137 милијарди сè уште не се користени

Консултации надзор	122 консултации во 2015 година, 122 консултации во 2014 година и 129 консултации во 2016 година.
Техничка поддршка	274 лице-години во ФГ2015 и 285 лице-години во ФГ2016.

Секоја земја членка на фондот има одреден дел од квоти кои ги регулираат финансиските и организациските односи со ММФ.

Слика 6: Организациска структура на ММФ за 2016 година

Во април 2015 година, според среднорочниот буџет за 2018 година, Извршниот одбор одобри вкупна нето-распределба на административниот буџет за ФГ16 од 1.051,5 милиони американски долари. Одборот, исто така, одобри бруто-трошење од 1.289,8 милиони американски долари, вклучително и префрлање до 42,5 милиони долари на неискористени ресурси за FY2015 за покривање на можните трошоци за FY2016. Тој, исто така, одобри капитални расходи од 42,1 милиони УСД за капитални проекти за изградба на објекти и информатичка технологија (Табела 3).

Табела 3: Буџет по главни категории на расходи, финансиски 2015–2019 година

години (во милиони американски долари)

Административни трошоци	2015 година		2016 година		2017 година	2018 година	2019 година
	Буџет	Извршување	Буџет	Извршување			
Персонал	896	862	908	896	938	-	-
Деловни патувања	128	112	130	120	123	-	-
Одржување на згради и други трошоци	193	204	199	199	201	-	-
Резерви за неочекувани трошоци	7	-	10	-	единаесет	-	-
Вкупни бруто-расходи	1224 година	1177 година	1247 година	1215 година	1273 година	1310 година	1365 година
Вкупно чисти буџети	1027 година	1010 година	1052	1038	1072	1096	1127 година
Вкупен нето-буџет, вклучувајќи трансфер на средства	1069	1010 година	1094	0	1115	1096	1127 година

Капитални расходи	-	-	-	-	-	-	-
Објект Информациска технологија	52	136	42	131	61	61	60

Програмата за работа на Меѓународниот монетарен фонд за фискалната 2016 година продолжи да го поддржува постепеното стабилизирање на глобалната економија во екот на кризата во услови на растечка несигурност за темпото на закрепнување и ранливости.

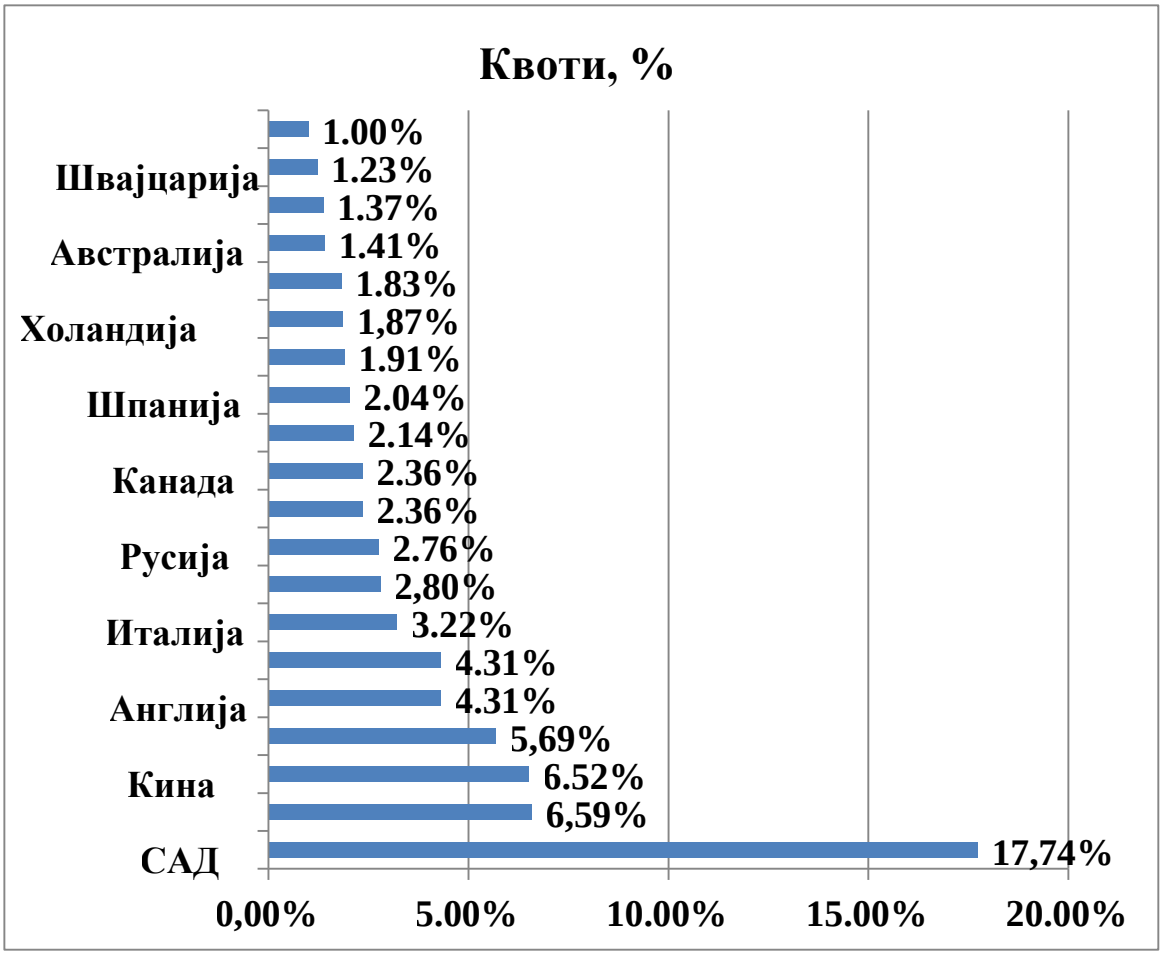
Додека бројот на програми поддржани од ММФ беше под највисоките нивоа од финансиските години во 2011/2012, растечката сложеност на глобалната економија и финансискиот систем ја оптоварува работата на надзорот на Фондот и резултираше со зголемена побарувачка за техничка помош. Фондот успеа да ги задоволи овие потреби во рамките на фиксен буџет во реални услови, благодарение на имплементацијата на иницијативата за рационализација на меѓусекторските трошења, договорена во буџетот за 2016 година, заедно со тековните одделенски напори за реприоритизирање на трошоците.

Реалните административни трошоци во фискалната 2016 година изнесуваат 1.038,3 милиони долари, 13,2 милиони долари помалку од вкупниот нето-буџет. Просечните стапки на слободни работни места продолжуваат да се намалуваат. Трошењето за физичка безбедност, како во седиштето на ММФ, така и во канцелариите во странство, и безбедноста на информатичката технологија дополнително се зголемија во согласност со трендот забележан во

последните години. Капиталните расходи за објекти и информатичка технологија изнесуваат вкупно 131 милион американски долари, вклучувајќи ги и износите доделени во претходните години.

Конкретно, придонесот на квотата на секоја поединечна земја влијае на износот на финансиските средства што се поднесуваат во моментот на пристапување во фондот. Квотата ѝ дава на членката збор во одлуките на ММФ. Исто така, износот на финансирање што една земја може да го добие од ММФ се одредува врз основа на квоти.

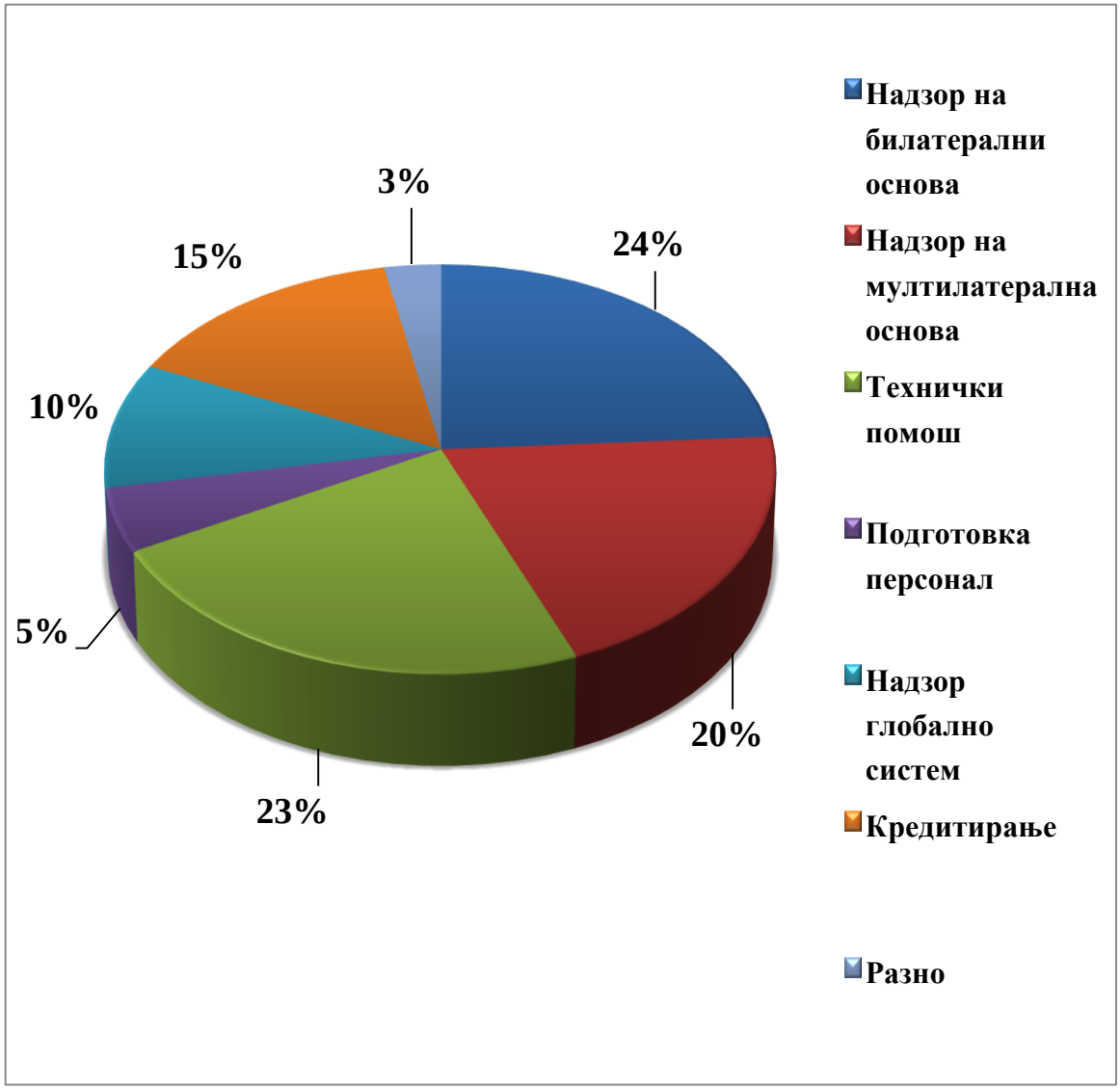
Како дел од анализата на податоците во Табела 2, на Слика 6 е прикажана структурата на квотите на првите 20 акционери на ММФ. Најголемо учество во вкупниот износ на квоти имаат земјите од Г7, кои ја одредуваат природата и текот на политичките, економските и социјалните промени во светот.

Слика 6: 20 најголеми акционери на ММФ - учество на квоти во вкупниот износ на финансиски инвестиции за 2016 година

Главната активност на ММФ е да обезбеди концесиско и неконцесиско финансирање на земјите за решавање на кризните процеси. Концесиските заеми обезбедуваат ниски каматни стапки, а во некои случаи и нула каматни стапки.

Како одговор на потребите на земјите членки и со силна поддршка од надворешни партнери, активностите за техничка помош и обука на ММФ (развој на капацитетите) брзо се проширија во последниве години.

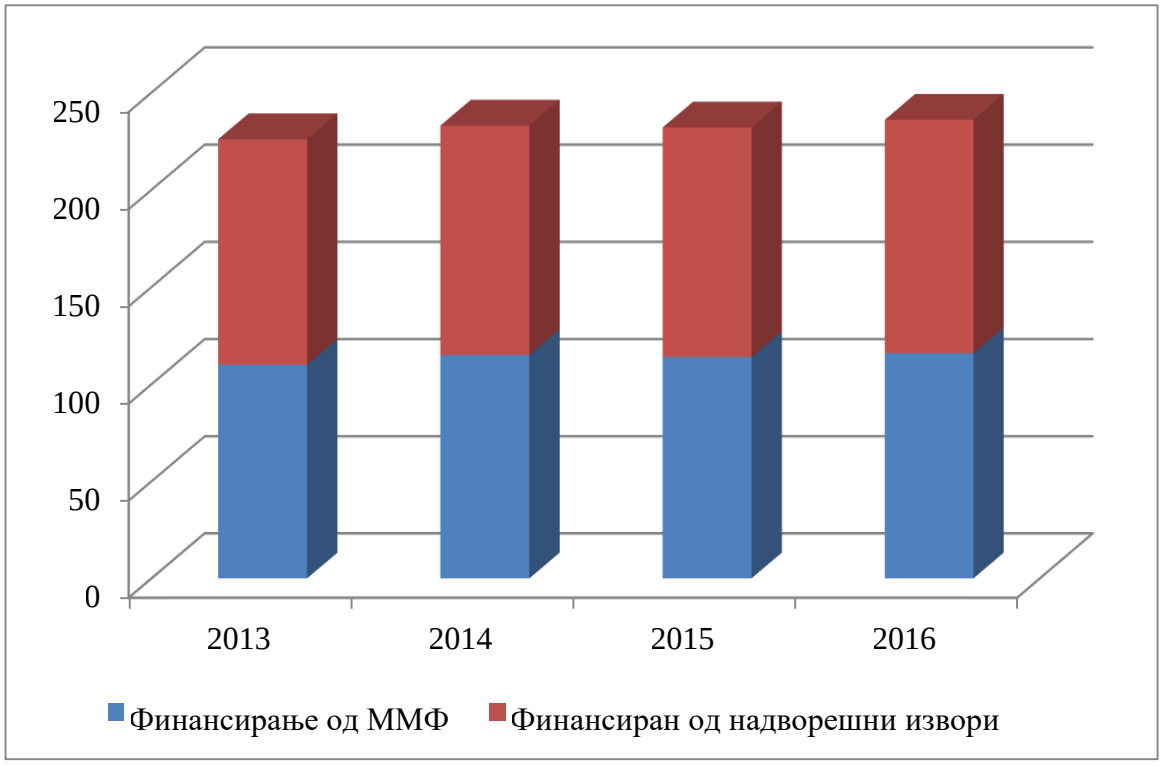
Слика 7: Распределба на трошоците на ММФ за основни активности, 2016 година

Во табелата 7 е прикажана распределбата на трошоците за главните активности на ММФ во 2015 година, што укажува на значително учество во вкупната структура на трошоците за надзор на меѓународниот монетарен и финансиски систем и следење на економските и финансиските политики на земјите членки.

Развојот на капацитетите сочинува повеќе од една четвртина од административните трошоци на ММФ во ФГ за 2016 година. Голем дел од овие расходи беа насочени за техничка помош, која изнесува 23 отсто, додека обуката отпаѓа на 5 отсто.

Како дел од овој процес, надзорот се врши и на меѓународно и на глобално ниво и на ниво на економиите на одделни земји. ММФ ги идентификува можните потенцијални ризици за стабилноста и советува за потребата од корекции во економските политики.

Обезбедувањето техничка поддршка, исто така, претставува значителен дел од расходите на ММФ. Конкретно, програмата за поддршка е насочена кон решавање на прашања од повеќе области, како што се: даночни, буџетски, монетарни, статистички и правни прашања. Условите за финансирање се одредуваат според кредитните капацитети развиени од ММФ. Долго време, главниот инструмент за заеми на Фондот беше стенд-бај заемот (краткорочна и среднорочна помош за земјите кои се соочуваат со краткорочни тешкотии во финансирањето на платниот биланс).

Слика 8: Трошење за развој на капацитети за 2016 година (милијарда американски долари)

Активностите за развој на капацитетите на ММФ продолжија да се прошируваат во 2016 година, водени првенствено од зголемените услуги за земјите од Блискиот Исток

и Централна Азија, како и земјите од западната хемисфера и супсахарска Африка. Обемот на техничка помош обезбедена за монетарни и финансиски прашања е зголемен.

Вкупните директни трошоци за активностите за развој на капацитети (финансирани однадвор и од ММФ) беа 256 милиони американски долари во 2016 година, што е зголемување од 242 милиони долари во 2015 година, што претставува зголемување од 6 проценти (Слика 2.9). Компонентата за надворешно финансирање беше 127 милиони американски долари, или 49 отсто од вкупниот износ, што е за речиси 8 отсто повеќе во 2016 година.

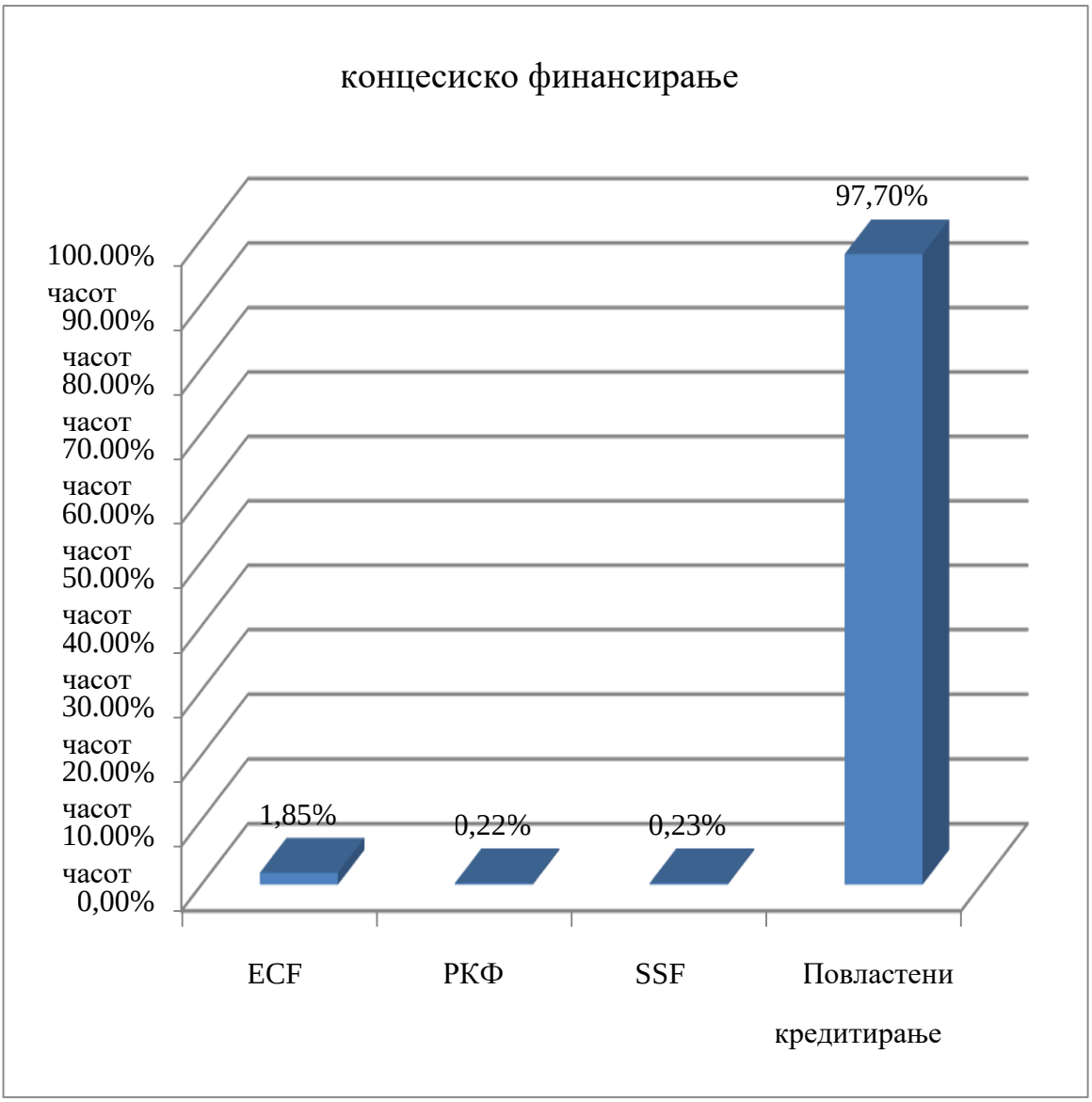
Во март 2016 година, ММФ потпиша меморандум за разбирање со Владата на Индија за формирање нов Регионален центар за обука и техничка помош во Јужна Азија (SARTTAC), со седиште во Њу Делхи. Тоа ќе биде првиот центар во кој активностите за обука и техничка помош на ММФ се целосно интегрирани и е модел за идната работа на ММФ за развој на капацитетите.

Центарот ќе им служи на Бангладеш, Бутан, Индија, Малдиви, Непал и Шри Ланка во низа области, вклучувајќи макроекономски и фискален менаџмент, монетарно работење, регулација и надзор на финансискиот сектор и макроекономска статистика.

SARTTAK беше овозможен со претходни финансиски обврски од Индија, Република Кореја и Австралија.

По глобалната криза од 2007 до 2008 година, ММФ беше принуден да ја ревидира својата политика за кредитирање и да ги консолидира алатките за спречување кризи преку воспоставените програми на Флексибилната кредитна линија (FCL), Линијата за превентивна поддршка и ликвидност (PLL) и Рапид финансирање (RF).

Слика 9 ја прикажува структурата на концесиското и неконцесиското финансирање на ММФ во 2015 година.

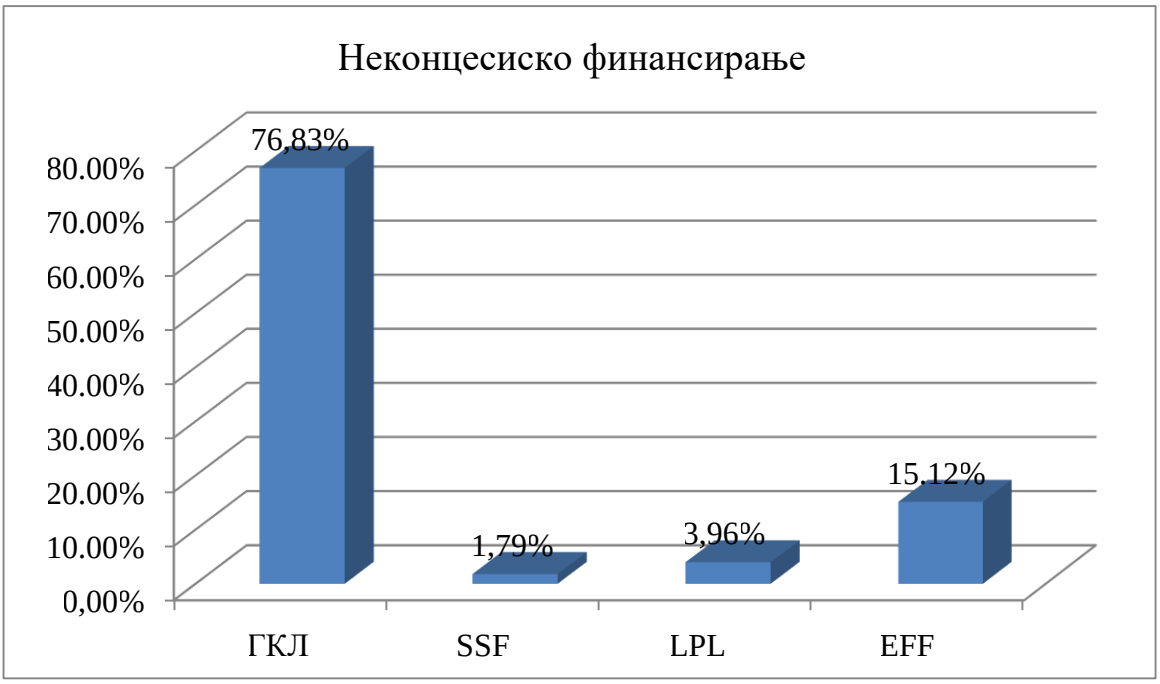

Слика 9: Структура на концесиско финансирање на ММФ во 2016 година*

*Забелешка - попусти за кредитирање: ECF – продолжен кредитен капацитет; РКФ - забрзано кредитно средство; SSF е кратенка од Standby Loan Facility.

Во рамките на концесиските механизми за кредитирање (продолжен кредитен капацитет; RKF - забрзан кредитен капацитет; SSF - стенд-бај кредитен капацитет) во 2016 година, ММФ одвои 1,8 милијарди SDR заеми за земјите во развој со ниски приходи.

Вкупните неподмирени заеми изнесуваа 6,3 милијарди СПВ на крајот на април 2016 година. Во 2016 година, Извршниот одбор одобри девет аранжмани во рамките на неконцесиските финансиски средства на ММФ во вкупна вредност од 80 милијарди СПВ (112 милијарди американски долари).

Слика 9: Структура на неконцесиско финансирање од ММФ во 2016 година*

*Забелешка: Неконцесионални механизми за кредитирање: LPL - линија за превентивна поддршка и ликвидност; EFF Проширен позајмување; SSF - стенд-бај објект; FCL - флексибилна кредитна линија

Шест превентивни аранжмани во рамките на Флексибилната кредитна линија (FCL) и Линијата за превентивна поддршка и ликвидност (PLL) сочинуваат повеќе од 84 % од вкупните обврски. Двата FCL-аранжмани одобрени за Мексико и Полска и LPL-аранжманите одобрени за Мароко беа следните аранжмани што ги заменија претходните што истекуваа. Другите три превентивни аранжмани се стенд-бај заеми со Хондурас, Кенија, Република Србија, во вкупна вредност од 1,4 милијарди SDR (1,9 милијарди американски долари), кои властите ги сметаа за превентивни при одобрувањето на програмите.

Во фискалната 2016 година, Извршниот одбор одобри три аранжмани во рамките на Сметката за општи ресурси на ММФ (GRA) без концесиски средства за финансирање за вкупно 4,73 милијарди SDR (6,70 милијарди американски долари без откажаните аранжмани конвертирани во американски долари по девизниот курс SDR во долар на 29 април 2016 година, еднакво на 0,705552). Аранжманот за претпазливост според Флексибилната кредитна линија (FCL) за Колумбија (3,87 милијарди SDR) учествуваше со 82 отсто од овие обврски. Аранжманот FCL одобрен за Колумбија и аранжманот за претпазливост стенд-бај за Кенија (0,71 милијарди SDR) беа последователни аранжмани

што ги заменија претходните аранжмани што истекуваа. Дополнително, Одборот одобри договор за стенд-бај заем за Република Косово во вкупна вредност од 0,15 милијарди SDR на барање на властите.

До крајот на април 2016 година, реалните исплати според аранжманите за финансирање на Општите ресурси (GRA) наведени како „купувања“ изнесуваа 4,68 милијарди SDR (6,64 милијарди американски долари), при што две третини од овие набавки доаѓаат од Кипар, Пакистан и Украина. Дополнително на овие GRA-аранжмани, Извршниот одбор на 29 јули 2015 година одобри купување на средства од Ирак во износ од 891,3 милиони SDR (приближно 1,24 милијарди американски долари) во рамките на Фондот за финансирање „Брза патека“. (Пакова О.Н.2016)

Вкупните откупи наведени како „откупи“ за фискалната година изнесуваа 12,1 милијарди SDR (17,2 милијарди долари), вклучително и предвремено откупување, главно од Португалија, од 3,1 милијарди SDR (4,2 милијарди долари). Значајниот обем на откуп и доцнењето на купувањата поврзани со отстапувањата на програмата од планираниот курс доведоа до намалување на неподмирените заеми според рамката на 47,8 милијарди SDR (68 милијарди долари) од 55,22 милијарди SDR (78 милијарди долари) во претходната година.

Во фискалната 2016 година, ММФ одвои 0,83 милијарди SDR (1,2 милијарди американски долари) на членовите во развој со ниски приходи преку програми поддржани од Фондот за намалување и раст на сиромаштијата (PRGT). Кумулативните неподмирени концесиски заеми за 56 земји членки изнесуваа вкупно 6,5 милијарди SDR на крајот на април 2016 година. (Отчет МВФ за 2016 г)

Финансиската помош, како една од главните активности на ММФ, има позитивен ефект врз развојот на современата светска економија. Повеќето земји кои ги користат кредитните транши на фондот постигнуваат макроекономска стабилност и враќаат позитивен платен биланс. Сепак, по анализата на главните показатели за успешност на ММФ, можеме да заклучиме дека програмите за финансирање на фондот не секогаш имаат позитивен ефект врз развојот на земјите кои се одлучиле за потребата од помош од трета финансиска организација. (Тюрин С.А., Яновская О.Р.2016)

Реформата на активностите на ММФ треба да влијае на дефинирањето на условите за обезбедување финансиска помош за одделни земји, како и на трошоците за таквата помош. Фондот има поиндивидуален пристап кон проблемите на специфичните економии на земјите членки, како и можност за промена на паритетот на гласовите во рамките на својата организација. Затоа, со оглед на позитивните и негативните повратни информации

за активностите на ММФ, неопходно е да се разгледаат одредени аспекти од работата и да се спроведат голем број реформи во областа на финансирањето на земјите членки (Сл. 10).

Слика 10: Насоки за реформирање на активностите на ММФ

Имајќи ги предвид горенаведените насоки на реформски активности, ММФ ќе може ефективно да ги користи своите ресурси не само за решавање на кризата во глобалната економија, туку и за спречување на појавата на негативни последици од економските процеси на глобализацијата.

Во контекст на наведените области за подобрување на работата на ММФ, тој треба да развие индивидуален пристап кон проблемите на економиите на земјите членки, како резултат на што ќе се формираат механизми за финансирање кои ќе ги земат предвид социјалните и еколошките проблеми на општеството.

Врз основа на студијата беа анализирани активностите на една од најголемите меѓународни финансиски организации - Меѓународниот монетарен фонд. Имајќи ги предвид позитивните и негативните аспекти на активностите на фондот, се даваат предлози за негов понатамошен ефективен развој како дел од спроведувањето на реформите за развој на механизми за финансирање и преглед на големината на квотите и нивната функционална намена.

Земањето предвид на предложените насоки за подобрување на работата на една меѓународна организација треба да има позитивно влијание врз развојот на земјите членки и да отвори нови перспективи во управувањето со финансиските ресурси на земјите во развој.

Новата скала на меѓународна активност, карактеристична за сегашната фаза на развој на човековата цивилизација, е последица на трендот на глобализација во планетарна скала. Овој процес се состои од многу длабоки трансформации кои се случуваат во различни сфери на човековата активност. Преплетувајќи и комуницирајќи, тие формираат нов квалитет кој е поголем од збирот на поединечни елементи: се создава глобален систем, кој се манифестира во економското опкружување како глобален економски систем. Во неговото настанување и формирање учествуваат различни фактори и субјекти, меѓутоа одлучувачката улога им припаѓа на меѓународните организации, кои како глобални институции се директни носители на овие процеси. (Дасени В.Б.2015)

ММФ е најактивната движечка сила во стимулирањето на развојот на глобализацијата. Токму таа, во процесот на вклучување на сите групи земји во светскиот монетарен и финансиски простор, формира системски врски меѓу нив, кои ги надминуваат чисто монетарните и финансиските и се развиваат како економски воопшто.

Проблемот е што улогата на одредени групи земји во овој процес ја одредуваат меѓународните финансиски организации, а особено ММФ, бидејќи тие ги преземаат функциите на создавање рамковни услови за светскиот економски поредок, особено валутен за акумулирање на привремени слободни девизни средства на глобално ниво и нивна дистрибуција меѓу земјите кои позајмуваат.

Спроведувањето на овие функции на меѓународните финансиски организации е еден од главните фактори за создавање на глобален економски систем и интегрирање на националните економии во овој систем.

Интеграцијата во глобалниот економски систем се врши, прво, неистовремено и, второ, со различен степен на интензитет. Како резултат на тоа, глобалниот економски систем се развива како систем со асиметричен механизам на функционирање: јадрото на механизмот е периферија на повеќе нивоа.

Во периферијата на повеќе нивоа на првиот план, се отелотворени различни нивоа на глобализација на зрелоста на стоковните и финансиските пазари, како и нивните потпазари; во периферијата на втората рамнина, се разликуваат две главни нивоа: првото - земјите од Источна и Југоисточна Азија, Централна и Источна Европа, Русија, Индија, Латинска Америка; вториот - африканските земји и арапско-муслиманскиот свет. (Фитузов В.В.2015)

Асиметријата на глобалниот економски систем се зајакнува токму преку активностите на меѓународните организации, особено на меѓународните финансиски организации, како што е Меѓународниот монетарен фонд, кои се гласноговорници на

интересите на економски развиените земји, глобални по нивната институционална и организациска структура и опсег.

Како глобална институција, ММФ има специфична целна функција. Неговата суштина е да ја промовира интеграцијата на земјите и пазарите во глобалната пазарна заедница, која сега се формира како глобален економски систем. (Дасени В.Б. 2015)Од своето основање и во текот на еволуцијата, која трае повеќе од 50 години, овие меѓународни финансиски организации, менувајќи ги алатките за спроведување на нивната целна функција, го насочија формирањето на глобалниот економски систем.

Во првите фази од активноста на ММФ, ММФ мораше да ги следи „правилата на игра“ кои беа воспоставени за да се обезбеди нормално функционирање на стандардниот валутен систем злато-пари, но од 60-тите години на минатиот век, потфункцијата за обезбедување финансиска помош беше додадена на целната функција на ММФ како наднационална институција да спроведува антиинфлаторни политики и изедначување на платниот биланс во земјите во развој. (Лусинян Г.О., Минина Т.И.2017)

Проучувањето на проблемот на улогата и местото на меѓународните финансиски организации во развојот на глобализацијата ни овозможува да ги извлечеме следните заклучоци: сегашната фаза во еволутивниот развој на светската економија се карактеризира со интензивирање на трендот на глобализација, кој се манифестира во појавата на националните економски системи и националните пазари на ниво на глобалниот економски систем. Глобалниот економски систем е светски економски систем во кој националните процеси на производство, размена и потрошувачка на стоки ја губат својата автономија и се јавуваат како единствен процес. (Ратников Г.Н., Бикалова Н.А.2015)

Механизмот на функционирање на глобалниот економски систем има одредени квалитативни карактеристики: меѓународното ниво на механизмот се карактеризира со асиметрија; варира степенот на зрелост на секторските компоненти на економското опкружување во кое функционира механизмот; меѓународните организации дејствуваат како носители на регулаторни дејствија. Последната карактеристика го дефинира глобалниот економски систем како организациски структуриран.

Меѓународниот монетарен фонд, по својата институционална и организациска природа, е глобална организација чија целна функција е интеграција на земјите и пазарите во заедницата на светскиот пазар, кој сега претставува глобален економски систем.

Улогата на ММФ во развојот на овој систем лежи во тоа што придонесува за економски напредок во економски релативно неразвиените земји до степен до кој одговара

на нивната идеологија како претставници на економски развиените земји. Преку ова, глобалниот економски систем, под одлучувачко влијание на меѓународните финансиски организации, се формира како асиметричен, што се манифестира во нерамномерна распределба на придобивките од глобализацијата меѓу земјите и нејзините поданици. Асиметријата е дериват на идеологијата на економски развиените земји, кои ја одредуваат целната функција на меѓународните финансиски организации.

3.2. Активностите на Групацијата на Светска банка во системот IER

Активностите на МФИ се насочени кон регулирање на девизните, кредитните и финансиските односи меѓу земјите, промовирање на економскиот развој на земјите преку обезбедување кредитна и техничка помош, како и спроведување на истражување за проблемите на светската економија. Најуниверзална е поделбата на МФИ на глобални и регионални. Глобалните МФИ ги вклучуваат таканаречените институции на Бретон Вудс, кои ги вклучуваат Меѓународниот монетарен фонд и Групацијата на Светска банка.

Создавањето на Светската банка во средината на дваесеттиот век е почеток на нова етапа во развојот на меѓународните економски односи, кои оттогаш добија карактер на регулација и наднационален менаџмент. (Бородин В.А.2016)

Теоретската и методолошката анализа овозможи да се расветлат активностите на Светска банка во промовирањето на развојот од гледна точка на главните пет типа на стратегии. Стратешката рамка и насоките ги дефинираат главните цели на Банката - создавање поволни услови за привлекување инвестиции, вработување на населението и обезбедување одржлив економски раст, како и обезбедување на можности за сиромашните активно да учествуваат во развојниот процес. Сеопфатната стратегија за развој сугерира дека развојните напори на Банката треба да се засноваат на националните стратегии и потребите на земјата на долг рок и да бидат ориентирани кон резултати. Стратегијата за намалување на сиромаштијата е основа за развој на плановите на земјата за намалување на сиромаштијата и стимулирање на растот, а стратегијата за помош на земјата ги одредува приоритетите и параметрите на инвестициските програми за одредена земја. Тематските и Секторските стратегии даваат насоки за помошта на Банката во одредени сектори. (Чернявская Ю.Н.2015)

Светската банка, основана во 1944 година, е една од најголемите светски организации за развојна помош.

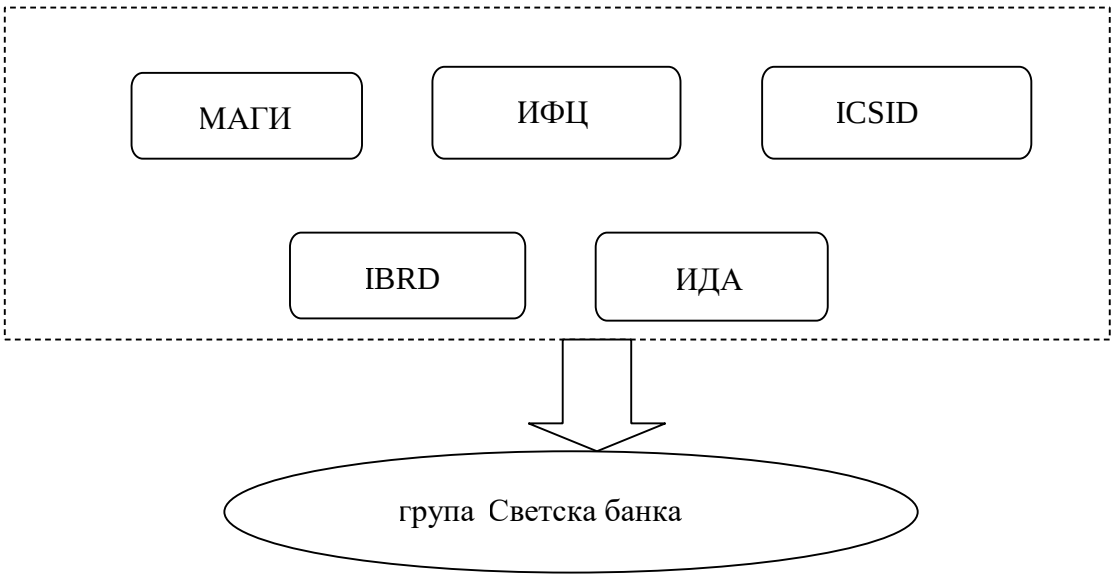
Формирањето на Групацијата на Светска банка (Групата на Светска банка) беше започнато со одлуката на конференцијата во Бретон Вудс да се создаде ИБРД, истовремено со ММФ. Овие две институции се тесно поврзани со главните цели, но и организациски. Така, само членка на ММФ може да стане членка на ИБРД. И двете организации се дел од системот на ОН.

Светска банка е мултилатерална кредитна институција составена од тесно поврзани институции, чија заедничка цел е подобрување на животниот стандард во земјите во развој преку финансиска помош од развиените земји.

Главните функции на Светска банка се да обезбеди три главни типа на услуги:

1) финансиски услуги;
2) аналитички и консултантски услуги;
3) обука на персоналот и градење капацитети.

Групацијата на Светска банка се состои од главните институции - Меѓународната банка за обнова и развој (IBRD), Меѓународната финансиска корпорација (IFC), Меѓународната асоцијација за развој (IDA), Агенцијата за мултилатерални инвестиции за гаранција (MIGA) и спорови (ICSID), која има специфични функции, но организациски е поврзана со Светска банка. Според тоа, Групацијата на Светска банка е претставена на следниот дијаграм (Слика 11), кој покажува дека Светска банка е асоцијација на посебни институционални единици со заеднички цели.

Слика 11: Основни блокови на Групацијата на Светска банка

И покрај одредената разлика во функциите, сите организации на Светска банка се тесно поврзани, пред сè, со единството на целите: промовирање стабилен економски раст на земјите членки, помагање за реконструкција на економиите на земјите во развој, поттикнување на развојот на приватниот сектор, и поттикнување на странски инвестиции.

Групата е единствена и организациска: речиси сите структури се подредени на еден лидер - претседателот на Светска банка и имаат заеднички административен систем. Во исто време, функциите на институциите на Светска банка имаат специфични разлики. (Ефимова Е.Г.2017)

Организации кои припаѓаат на Групацијата на Светска банка:

1. IBRD (Меѓународна банка за обнова и развој);
2. IDA (Меѓународна асоцијација за развој);
3. IFC (Меѓународна финансиска корпорација);
4. IAIG (Меѓународна агенција за гаранција на инвестиции);
5. ICSID (Меѓународен центар за решавање на инвестициски спорови).

Разликите во целите, функциите и изворите на формирање на ресурсите на горенаведените институции ќе ги прикажеме во Табела 4.

Табела 4: Организациска и функционална структура на Светска банка

Организација	Основни цели	Извори на формирање на ресурси	Главни функции
IBRD	- помош за економскиот развој на земјите членки; - поттикнување на странски инвестиции; - одржување на платниот биланс на земјите членки;	- придонеси на земјите членки во одобрениот капитал; - позајмени средства од надворешни извори; - исплати на долгови;	- кредитирање на земјите членки под владини гаранции; - техничка помош за земјите во развој;
ИФЦ	- промовирање на економскиот раст на земјите во развој, преку поттикнување на приватното претприемништво;	- придонеси во одобрениот капитал; - заеми од ИБРД; - одбитоци од приходите; - исплата на долгови; - позајмени средства од надворешни извори;	- кредитирање на високопрофитабилни објекти без државни гаранции; - инвестирање во акционерски капитал на предмети со последователна препродажба на акции на приватни претприемачи; - техничка поддршка
ИДА	- промовирање на економскиот раст на земјите во развој;	- приход од ИБРД; - придонеси од земјите донатори; - исплати на долгови;	- заеми без камата на најнеразвиените земји под гаранции; - кредитирање на владите со камата;
БАГИ	- олеснување на протокот на	- придонеси во одобрениот капитал;	- осигурување од некомерцијални ризици;

	инвестиции во земјите кои се во развој;		- советодавни услуги;
ICSID	решавање на инвестициски спорови.		- помирување; - арбитража.

Главната кредитна институција на Светска банка е Меѓународната банка за обнова и развој - IBRD (Меѓународна банка за обнова и развој - IBRD), која е основана е во 1945 година.

Земјите кои аплицираат за приклучување кон ИБРД мора прво да станат членки на ММФ.

Целта на ИБРД е да обезбеди заеми за владите на земји со среден приход.

Задачи на IBRD:

- стимулирање на економскиот развој на земјите членки;
- помош во обновата и развојот на економијата на земјите членки;
- промовирање на приватни странски инвестиции;
- промовирање на развојот на меѓународната трговија и одржување на платниот биланс.

Овластениот капитал на банката до средината на 2016 година изнесуваше 191 милијарди долари. Формирана е на неконвенционален начин. Владите членки купуваат акции, но плаќаат само дел од нивната вредност (6 %). Остатокот од капиталот е „непроменет“ и банката може да го бара само доколку нема ресурси итно да ги отплати своите обврски. Досега немало такви случаи. Овој гарантен капитал не може да се користи за давање заеми.

Запишувањето на акциите на банката на земјите членки се врши во согласност со нивната економска сила. Секоја земја има своја квота во одобрениот капитал. Американската квота е 17 % од капиталот на банката, на Јапонија - 6,24 %, на Русија, Канада, Саудиска Арабија, Индија и Италија - по 2,99 %.. (Бородин В.А.2016)

Покрај тоа, ИБРД има и надворешни извори на финансирање. Тоа е значаен заемопримач на глобалниот финансиски пазар. ИБРД издава обврзници со 7 % камата годишно, што е многу корисно за приватните инвеститори. Нивниот интерес е поттикнат и

од фактот што банката дава гаранции за овие обврзници. Покрај тоа, приватните банки и другите кредитни институции, исто така, го инвестираат својот капитал во обврзници на ИБРД. Со издавање обврзници, IBRD генерира 94 % од своите ресурси.

Активностите на IBRD се надополнети со активностите на нејзините две подружници: Меѓународната асоцијација за развој и Меѓународната финансиска корпорација.

ИБРД работи во три главни области, кои се прикажани на Слика 12.

Ориз. 12. Главните активности на IBRD

За разлика од ММФ, Меѓународната банка за обнова и развој дава заеми за економски развој. (Ромашова С.М.2016)

Условите, обемот и стапките на заемите од ИБРД се одредуваат според спецификите на проектот. Сите банкарски заеми мора да бидат гарантирани од владите членки. Кредитите се доделуваат по каматна стапка која се менува на секои 6 месеци. По правило, заемите се даваат на 15-20 години, со одложено плаќање на главнината на заемот од три до пет години.

ИБРД со своите заеми покрива само 30 % од цената на објектот. Најголем дел од заемите одат во секторот инфраструктура: енергија, транспорт, врски. Помалку од 15 % од банкарските заеми одат за индустријата.

Политиката за кредитирање на ИБРД е насочена кон стимулирање на развојот на приватниот сектор во земјите членки. Пред да се донесе одлука за доделување заем, членови на ИБРД се испраќаат во мисија во земјата за да ја проучат економската состојба и да ја проценат изводливоста за спроведување на проекти за кои се планирани заеми. По мисијата се изготвува заклучок и препораки, кои земјата мора да ги прифати, во спротивно ризикува да не добие заем.

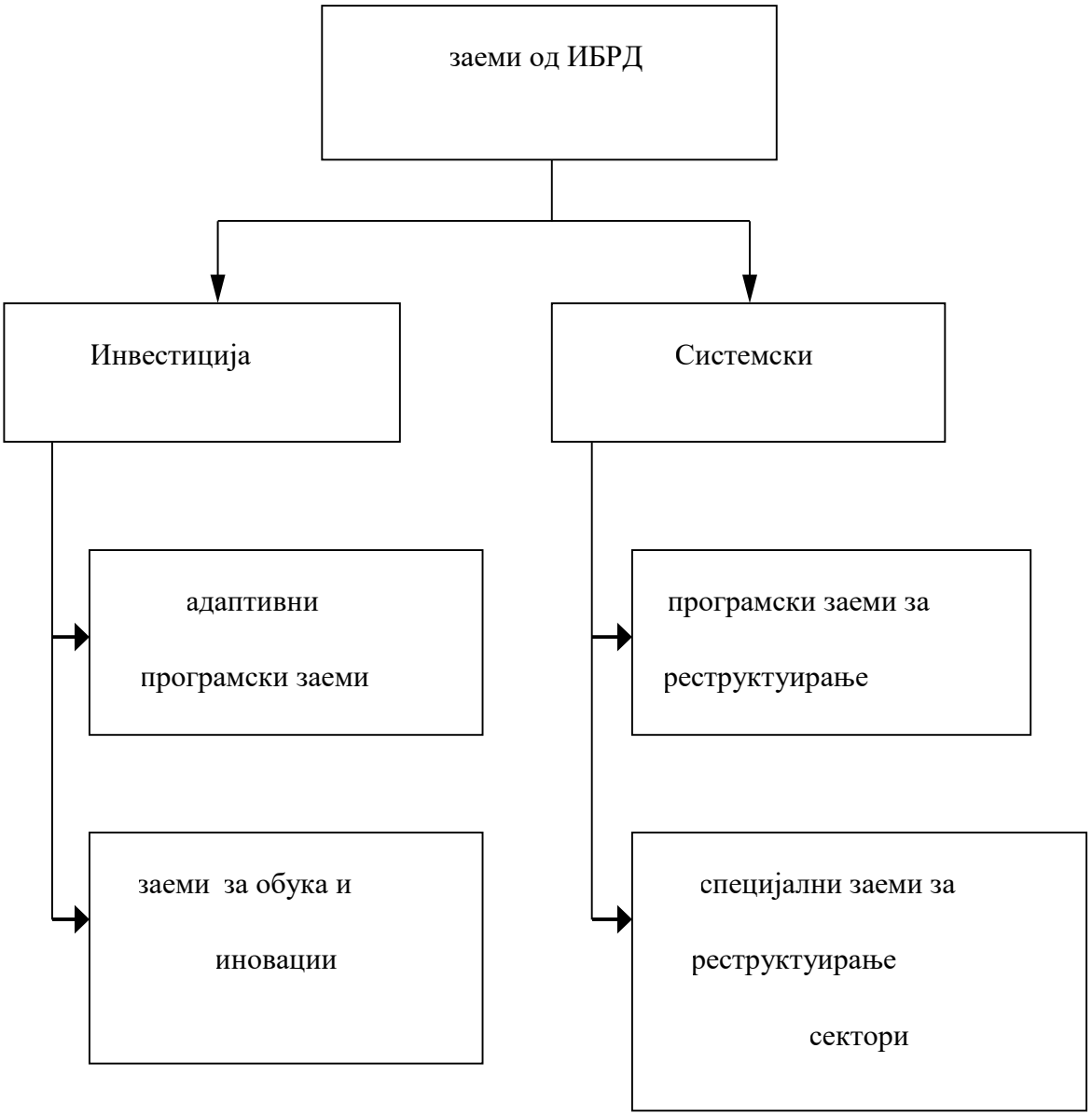
За разлика од ММФ, Меѓународната банка за обнова и развој позајмува проекти за економски раст. Така, ИБРД е најголемиот заемодавач на развојни проекти во земјите во развој кои имаат просечен приход по глава на жител. (Зиядуллаев Н.С.2016)

Начелото на политиката за заеми на ИБРД е да не преговара за фиксна камата или главнина за заемите и да не склучува договори за повторно преговарање на долгот во однос на своите заеми. Ова дава можност да го минимизира должничкото портфолио на земјите кои имаат заеми со хроничен должнички статус. Бројот на несолвентни земји кои не се во можност навремено да ги сервисираат должничките заеми од ИБРД е незначителен: 5-7 годишно, во согласност со незначителниот износ на заостанат долг на Банката.

Вообичаено, заемите се доделуваат за период од 15 до 20 години. Стапката на заемот е во просек за 0,5 % повисока од стапката на задолжување на банката. Бидејќи ИБРД привлекува заеми со стапка од 7 % годишно, стапката на заемот е во просек 7,5 %.

За земјите во развој, стапката е нешто помала. ИБРД може да обезбеди заеми без камата на најсиромашните земји.

Според класификацијата на ИБРД, целото предложено портфолио на кредити е поделено на инвестициски и системски заеми (Сл. 13). За возврат, инвестициските заеми може да се поделат на заеми од програми за адаптација и заеми за учење и иновации. Системските заеми имаат и два поттипа: заеми за програмско структурно прилагодување и посебни заеми за структурно прилагодување кое е специфично за секторите.

Слика 13: Видови заеми од ИБРД по намена

Инвестициските заеми банката ги доделува за финансирање на секторски развојни проекти (енергетика, транспорт, земјоделство, индустрија за јаглен). Во последните години банката насочува сè повеќе средства кон развојот на образованието, здравството и социјалната сфера.

Новите инвестициски заеми вклучуваат приспособливи програмски заеми и заеми за учење и иновации за поддршка на мали пилот-проекти за градење економски капацитети со максимална вредност од 5 милиони американски долари. За инвестициски проекти, шемата за финансирање на Светска банка е изградена на тендерска основа.

Системските заеми Банката ги издвојува за финансирање проекти за структурно приспособување (заеми за приспособување) на економијата за период од 2 до 3 години.

Кај системските заеми се појавија и нови типови: програмски заеми за структурно прилагодување (Programmatic Structural Adjustment) и посебни заеми за структурно прилагодување. (Коновалов В.В.2017)

Системските проекти се наменети за реформирање на секторите на економијата, а средствата од траншата се насочуваат од касата на земјите членки за реализација на проекти. ИБРД постојано ја проценува солвентноста на земјата позајмувач и соодветно ги прилагодува нејзините програми и големината на кредитните операции, посебно за секоја земја.

Една од карактеристиките на активностите на IBRD е одбивањето да се реструктуира долгот на клиентите: сè уште нема случаи на неотплата на заеми.

Повелбата на ИБРД воопшто не предвидува отпис на долгови на неподмирени заеми. Напротив, задача на Банката е на должникот кој има финансиски проблеми да му обезбеди помош при подмирување на сметките со доверителите преку продолжување на заемот и реструктуирање на долговите. Доколку долгот на земјата должник надмине 6 месеци, Банката го пренесува должникот во статус на „зачувување“.

Иако профитот не е главната цел на ИБРД, таа работи во плус. Просечниот годишен профит беше над 1 милијарда долари и овие средства се користат за надополнување на ресурсите на IBRD. Банката не плаќа дивиденда на своите членови.

Се претпоставуваше дека ИБРД ќе го фокусира своето работење исклучиво на оние субјекти кои се важни за државите, но во кои приватниот инвеститор не сака да инвестира. Всушност, ИБРД веднаш почна многу да се меша во внатрешните работи на земјите позајмувачи во интерес на САД, да врши притисок врз владите, наметнувајќи свои „развојни програми“. Како резултат на тоа, сите програми за „обнова и развој“ подразбираа зачувување на земјите позајмувачи како аграрни и суровински додатоци на индустриските сили.

Препораките на ИБРД се сведуваа на развојот на земјоделството во земјите позајмувачи и зголемување на екстракцијата на минерали за да се зголеми нивниот извоз во Соединетите Американски Држави и голем број други индустријализирани земји.

IDA (Меѓународна асоцијација за развој) е основана во 1960 година.

Целта е да се обезбедат поволни заеми за најсиромашните земји во развој. Земјите со БДП по глава на жител од 835 долари или помалку имаат право да добиваат заеми од ИДА. ИДА обезбедува кредити без камата со рок на отплата од 30 до 40 години и одложено плаќање на главнината за првите десет години. Повеќе од 160 земји се членки на ИДА.

23 IFC (Меѓународна финансиска корпорација) е основана во 1956 година. (Хавин Д.В., Беккер П.Р.2015)

Целта е да се промовира економскиот раст во земјите во развој преку поддршка на приватниот сектор. Обезбедува заеми, капитални инвестиции, структурирани финансии и советодавни услуги за да се стимулира растот на приватниот сектор во земјите во развој.

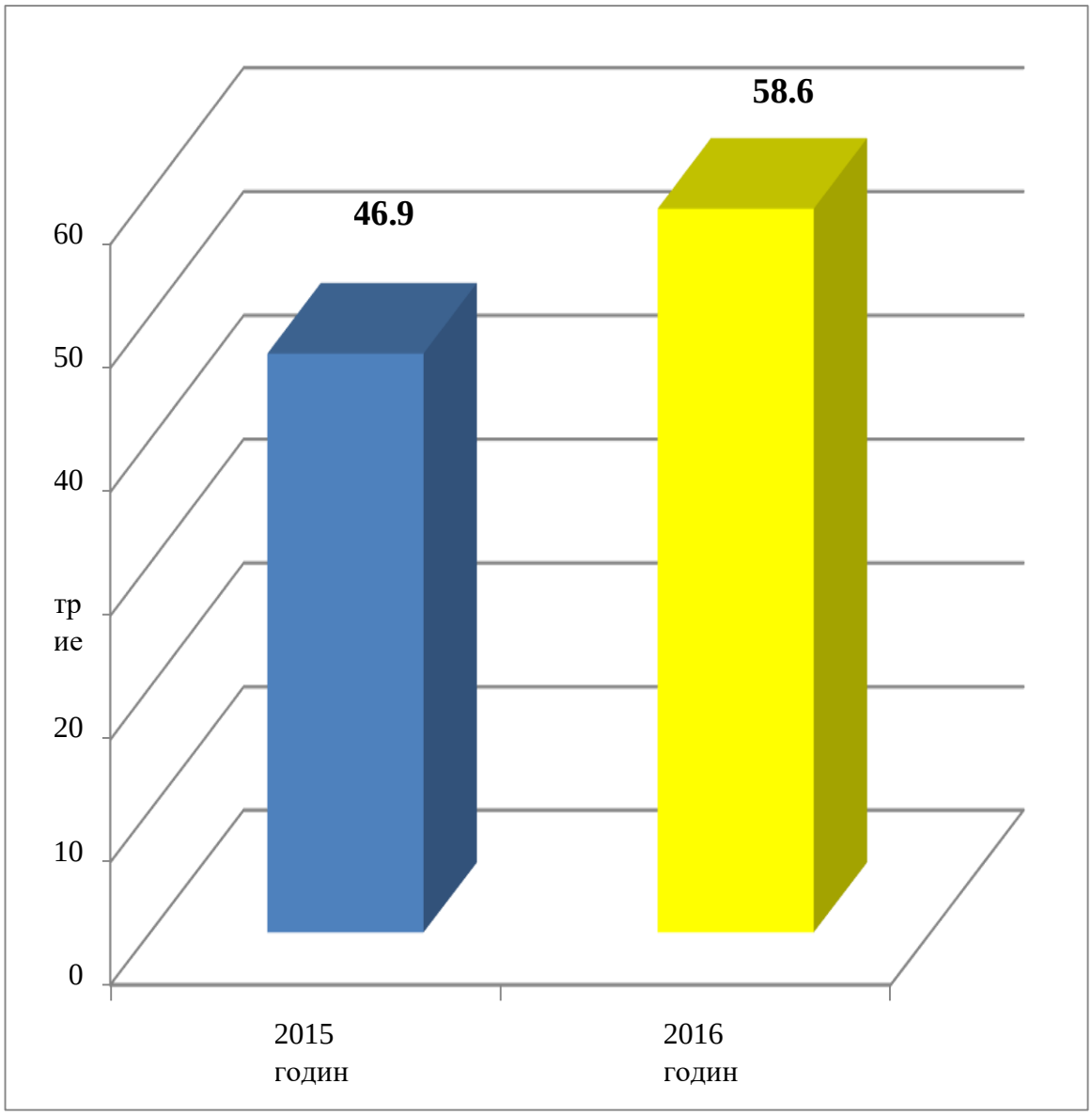
IAIG (Меѓународна агенција за гаранција за инвестиции) е основана во 1988 година.

Целта е да се поттикнат странските инвестиции во земјите во развој преку обезбедување гаранции за странските инвеститори против загубите предизвикани од некомерцијални ризици, како и обезбедување советодавни и информативни услуги.

ICSID (Меѓународен центар за решавање на инвестициски спорови) е основан во 1966 година.

Целта е да се промовира зголемување на меѓународните инвестициски текови преку обезбедување услуги за арбитража и решавање спорови меѓу владите и странските инвеститори; консалтинг, истражување, информации за инвестициското законодавство.

За возврат, финансиските услуги вклучуваат употреба на три вида инструменти: инструменти за кредитирање (инвестициски и развојни заеми), кофинансирање, доверливи фондови и гаранции и грантови.

Слика 14: Кредитирање од страна на Групацијата на Светска банка за 2015-2016 година

Врз основа на податоците на Слика 14, се заклучува дека во 2016 година Светска банка обезбедила заеми во износ од 58,6 милијарди долари (од кои делот на ИБРД изнесуваше 14,6 милијарди долари), што е за 11,7 милијарди долари повеќе од претходната година.

Глобализацијата како објективен системски процес ја одразува растечката интеграција и обединување на економиите и општествата. За последиците од глобализацијата има сосема спротивни ставови. Од една страна, отвореноста на економијата, во комбинација со рационалната домашна политика, доведува до забрзан раст, што, пак, директно влијае на подобрување на животниот стандард на луѓето во земјата.

Од друга страна, процесот на глобализација не предизвика намалување на нееднаквоста на приходите како во светот во целина, така и во поединечни земји, а беше придружен со зголемување на разликата во доходот по глава на жител меѓу развиените и земјите во развој.

Надминувањето на негативните последици од глобализацијата и решавањето на проблемите поврзани со нив бара ревизија на основните принципи на глобалното управување. Механизмот на глобалното владеење во XXI век треба да обезбеди:

- реформирање на процесот со кој политичките лидери на земјите се среќаваат на највисоко ниво за да разговараат за прашања од заеднички интерес;
- модернизација на системот на мултилатерални организации;
- формирање на нов мандат за вклучување на постоечкиот сет на меѓународни организации во решавањето на глобалните проблеми.

Светската банка е моторот на глобализација на меѓународната економија и зазема важно место во решавањето на клучните глобални проблеми во светот. Од своето основање, политиката, стратегиите и механизмите на активностите на Банката претрпеа значителни промени и во сегашната фаза се засноваат на концептот на интегриран развој.

Значи, основната задача на Светска банка е да ја намали сиромаштијата во земјите со среден приход, како и во солвентните сиромашни земји преку обезбедување заеми и аналитички и советодавни услуги, преку поддршка на одржливиот развој. Дополнително, обезбедувањето заеми од страна на Светска банка има демонстративен ефект - нејзиниот авторитет ги охрабрува приватните инвеститори и другите банки да испратат капитал во земјите што добиле заеми од IBRD.

3.3. Влијанието на меѓународните финансиски организации врз руската економија

Заедно со националните финансиски односи, Руската Федерација влегува во меѓународни финансиски односи, кои се нарекуваат монетарни и финансиски односи (во странска валута, во меѓународните сметководствени единици на ММФ - посебни права на влечење).

Меѓународните монетарни и кредитни организации се структури создадени врз основа на меѓудржавни односи со цел регулирање на меѓународната економија, вкл. монетарните, кредитните и меѓународните финансиски односи.

Улога: го промовира економскиот развој на Руската Федерација преку добиени заеми, меѓутоа, меѓународните финансиски организации можат да имаат негативно влијание врз економијата и политиката на Руската Федерација ако надворешниот долг на Руската Федерација го надмине прагот на економијата, вкл. . финансиска сигурност на Русија.

ММФ е меѓународен монетарен фонд. Создаден во 1944 година. Почна да функционира во 1947 година како специјализирана агенција на ООН. Највисокото раководно тело е Одборот на гувернери. Има извршна дирекција. Членови ~ 200 држави. Русија се приклучи под Горбачов во 1991 година. Придонес - процент од БДП ~ 200 милијарди долари. Задачи:

- унапредување на меѓународната соработка во областа на трговијата и валутните односи

- издавање заеми за балансирање на платниот биланс на земјите-членки на ММФ ~ 2-3%

- одржување на валутната стабилност

- отстранување на валутни ограничувања

- создавање на мултилатерален систем за порамнување и плаќање

Русија во меѓународниот финансиски систем е членка на ЕБОР, ММФ, ИБРД, МИГА, Меѓународната банка за економска соработка, Меѓународната асоцијација за развој, Меѓународната финансиска корпорација на Групацијата Светска банка и други најважни светски организации.

Во исто време, за Русија, во системот на меѓународни финансиски односи, постојат и кредитни организации кои се недостапни. Тоа се Азиската банка за развој, Исламската

банка за развој и Европската инвестициска банка, која се смета за најголема банка за развој во светот. (Прокопова А.С.2015)

При интеракција со Руската Федерација, меѓународните организации се водени од стандардната логика на финансиските институции. Во таквите односи, меѓународните финансиски организации посветуваат посебно внимание на задачите на одреден проект и условите под кои се распределуваат ресурсите. Од сите организации со кои Русија има интеракција во системот на меѓународни финансиски и економски односи, само Меѓународниот монетарен фонд и, до одреден степен, ИБРД ја земаат предвид економската состојба на Руската Федерација и, според тоа, при распределбата на финансиските ресурси, тие ја земаат предвид политиката на руската влада на полето на економскиот развој. (Узденова Ф.П., Тахумова О.В.2016)

Цената на кредитите доделени на Руската Федерација од страна на меѓународните финансиски организации обично поволно се споредуваат со реалната пазарна цена. Ова е обезбедено со поволни услови за обезбедување на транши, вклучувајќи ги условите и износите на финансирање. Речиси е невозможно да се добијат такви услови при интеракција со други финансиски извори.

Во меѓународните финансиски организации се плаќа членство. Во исто време, потребно е не само да се направат одредени износи на придонеси, туку строго да се следат постојните правила и препораки на секоја организација (особено во областа на техничката соработка, инвестициите и гаранциите).

Руската Федерација има прилично високи финансиски обврски кон меѓународните организации. Тие се највпечатливи пред Меѓународниот монетарен фонд (приближно 8 милијарди американски долари), ИБРД (5,4 милијарди долари) и ЕБРД (околу 0,8 милијарди долари). (Пашенцев Д.А.2016)

Неучеството на Русија во економските организации повлекува не само финансиски, туку и политички ризици поврзани со неисполнување на преземените обврски. На пример, учеството на Русија во меѓународните финансиски организации, како што се Светската банка и ММФ, е исклучително деликатно прашање во контекст на домашната економска и надворешно-политичка криза. Од една страна, финансиските институции бараат обезбедување ресурси. Од друга страна, токму овие структури ѝ помагаат на Руската Федерација да добие економии од обем преку учество во меѓународни проекти.

Така, имплементацијата на проекти во областа на меѓународната развојна помош преку доверливи фондови на меѓународни економски организации ѝ овозможува на Русија да работи во оние земји во кои нашата земја нема претставништва или има ограничено

присуство, за да привлече дополнителни средства за подобрување на ефикасноста, а исто така да ги намали трошоците со користење на постоечките организации со ресурси и инфраструктура на терен. Според општите проценки, придонесите на Русија во таквите организации во 2013 година изнесуваат 351,81 милиони долари. Сенкевич (Я.В.2016)

На пример, Русија е партнер на Меѓународната асоцијација за развој (ИДА) и Меѓународната банка за обнова и развој (IBRD). Денес, Русија учествува во 18 доверителски фондови управувани од ИДА/ИБРД во име на руската влада (седум индивидуални и 11 повеќе донатори).

Обемот на финансирање на средства од руска страна изнесува повеќе од 248 милиони долари. Во моментов, рускиот буџет нема да може да го реши проблемот со обезбедување директна билатерална соработка со земјите од различни региони во светот. Сепак, тоа отсуство на Русија во иднина ќе нѐ чини многу повеќе од геополитички аспект.

Русија во системот на меѓународни финансиски и економски односи има умерено влијание, кое се одредува според процентот во одобрениот капитал на меѓународните организации. Во одобрениот фонд на ЕБОР тоа е 4 проценти, во Меѓународната банка за обнова и развој - 2,99 проценти, а во ММФ - 2,79 проценти. Во оние организации каде што Руската Федерација има значително влијание (на пример, Министерството за државна безбедност или Министерството за надворешни работи), поради некоја причина, задолжувањето не се врши.

Некои финансиски институции, како што се БИС или ЕБРД, веќе подолго време обезбедуваат бесплатна техничка помош за Русија. Ваквата помош беше особено опиплива во првите години по распадот на СССР. За да обезбеди техничка помош, ЕБОР, покрај сопствените ресурси, привлече донации од други држави.

Како корисник на земјите донатори, Руската Федерација делува и како меѓународен донатор. Така, за да се приклучи кон Меѓународната асоцијација за развој, Русија прифати обврска која вклучува распределба на финансии во износ од околу 130 милиони американски долари и сноси дел од финансиските обврски. (Узденова Ф.П., Тахумова О.В.2016)

Со учеството во Иницијативата за олеснување на долгот за најсиромашните земји (Иницијатива HIPC), нашата влада исто така игра значајна улога, како најважен донатор во однос на БДП. Треба да се напомене дека според овој критериум, Руската Федерација е на 1-во место меѓу сите земји во светот. Ако се земе предвид апсолутната сума на отпишување на долговите на најсиромашните земји, тогаш Русија е втора по Јапонија и Франција.

Покрај директното членство во повеќето меѓународни финансиски организации, Руската Федерација соработува со некои институции врз основа на договори. Сите области на интеракција се карактеризираат со одредени функции на соработка. Така, Меѓународниот монетарен фонд издвојува ресурси за подобрување на платниот биланс, ИБРД обезбедува финансии со државни гаранции за економски реформи, ЕБОР издвојува средства за инвестициски активности, а за проекти за интеграција таквите банки обезбедуваат заеми, како IBEC, IIB, BSTDB, MGB.

Постоечкото ниво на интеракции на Русија во системот на меѓународни финансиски односи е определено од историски и економски фактори. (Сенкевич Я.В.2016)

Системот на принципи на таквите интеракции има три главни компоненти.

Прво, принципите од глобален карактер. Тие ги дефинираат стратешките цели и задачи на меѓународните организации, како и кредитните односи со земјите членки.

Второ, стратегии на национален карактер. Тие ја одредуваат содржината на програмите и условите за соработка со меѓународни финансиски институции.

Трето, интересите од социјална и приватна природа. Земјите се приклучуваат кон меѓународните финансиски организации во неколку облици: како заемопримачи; како членови на раководството; како главни акционери кои настојуваат да го зголемат своето влијание врз наменската употреба на заемите, кои, на пример, ги доделува Руската Федерација, и ги сметаат заемите како профитабилни инструменти.

ГЛАВА 4. НАСОКИ ЗА ПОДОБРУВАЊЕ НА АКТИВНОСТИТЕ НА ІЕО

4.1. Проблеми на развојот на современите меѓународни финансиски организации

Меѓународниот монетарен и финансиски систем служи како рамка која ја олеснува размената на стоки и услуги и движењето на капиталот меѓу земјите и поддржува одржлив економски раст. За да биде ефективна, оваа рамка мора да ги земе предвид потребите и на поединечните земји и на системот како целина, и со текот на времето, во услови на променливи економски и финансиски врски.

ММФ игра водечка улога во меѓународниот монетарен и финансиски систем - многумина сметаат дека Фондот е нивен чувар. Последниот преглед беше направен во 2011 година, а со текот на годините многу работи се променија, како во ММФ, така и во светот. Фондот го зајакна надзорот врз финансискиот сектор, стапи на сила одлуката за интегриран надзор, се прошири анализата на прелевањата заедно со другите области на работа на меѓусебната поврзаност; алатката за заеми, исто така, беше ревидирана за да се фокусира на ризикот и ранливостите. (Исмаилова К.К.2016)

Зголемени се и финансиските средства на ММФ на околу 1 трилион долари. Беа зголемени квотите, профункционираа нови договори за заем и беа склучени билатерални договори за заем. Затоа, време е да се вратиме на анализата на системот. (Лусинян Г.О., Минина Т.И.2017)

Во светската економија се случуваат низа структурни поместувања, а нивната комбинација доведува до зголемени тензии и ризици. Прво, додека нерамнотежата на тековната сметка се намали по кризата, а ова во голема мера беше резултат на намалувањето на побарувачката во напредните економии. Значи, проблемот со нерамнотежата на тековните сметки сè уште не е минато.

Второ, доминацијата на една или две главни резервни валути значи дека промените во една економија може да имаат значително влијание врз другите, ограничувајќи ги изборите во домашната политика.

Трето, како што земјите стануваат меѓусебно економски поповрзани, нестабилноста во тековите на капиталот станува постојана карактеристика на економскиот пејзаж.

Четврто, многу се работи на прашањата на финансискиот сектор, особено на финансиските институции и ширењето на ризикот, но во исто време, небанкарските финансиски институции почнаа да играат значајна улога и тоа секако треба да се земе предвид. (Зиядуллаев Н.С.2016)

Конечно, трите економии со резервни валути (САД, еврозоната и Јапонија) ќе треба постепено да се оддалечат од неконвенционалните монетарни политики, предизвикувајќи период на нестабилност за пазарните економии во развој. Во овој поглед, неопходно е зајакнување на глобалниот систем на финансиска заштита.

Еден од најзначајните предизвици се однесува на потребата од забрзување на растот во напредните економии во посткризниот период. На врвот на кризата, земјите од пазарите во развој успеаја да ја одржат стабилноста преку искористување на нивните тампон, и се очекуваше дека за неколку години ќе има некаков вид „предавање“ од земјите со пазари во развој на напредните економии. Сепак, тоа не се случува.

Во овој поглед, исто така е важно да не се дозволи да доминираат надежите водени од глобализацијата дека пазарите во развој и земјите во развој со текот на времето ќе се изедначуваат во животниот стандард со напредните економии.

Друго прашање е неопходното ребалансирање на кинеската економија. Растот ќе биде помалку висок, но веројатно поодржлив (иако тоа неизбежно ќе има импликации за другите земји).

Дополнително, се соочуваме со историски пад на цените на суровините, што бара корекции од земјите производители на нафта од Блискиот Исток и другите извозници на стоки кои треба да најдат нов бизнис-модел.

Конечно, постојат разлики во монетарните услови во големите светски економии. Асинхроните промени во монетарната политика во САД, Европа и Јапонија укажуваат на продолжување на нестабилноста. Овие проблеми ги сметам за најзначајни во наредниот период.

ММФ останува во центарот на овој систем. Набљудувајќи го развојот на економиите на нејзините земји членки, не треба да се дозволи појава на нерамнотежа во различни региони во светот, особено раст на финансиските нерамнотежи. Исто така, неопходно е да се обезбеди интеграција на земјите од пазарите во развој во меѓународниот монетарен и финансиски систем со цел да се постигне повисок животен стандард за нив. За многу земји членки, важно е да се развие и продлабочи финансискиот систем, особено во периоди на висока нестабилност на пазарот. (Коновалов В.В.2017)

Пазарите сега можат да бидат сурови за пазарите во развој. Процесот на конвергенција некое време ќе бара од некои пазарни економии во развој да одржуваат мали дефицити во тековната сметка и да ги користат приливите на капитал за финансирање на тие дефицити. Затоа, неопходно е притоките да бидат постабилни со текот на времето и да размислиме како да ги направиме побезбедни. Решението делумно лежи во макропрудентните политики и делумно во правилната рамнотежа помеѓу долгот и капиталот.

Придонесот на ММФ ќе вклучи и обезбедување на ефективна глобална финансиска безбедносна мрежа. Оваа безбедносна мрежа, или систем за заеми, мора да одговори на три потреби во глобалната економија: да се поттикнат попретпазливи политики, да се финансираат прилагодувањата со доволно брзо темпо и да се обезбеди осигурување за „невините случајни минувачи“ кои може да бидат оштетени од промените. Другиот слој на безбедносната мрежа се регионалните механизми за финансирање, како што е иницијативата Чианг Маи и ММФ треба да бара начини за поблиска соработка со нив. (Хавин Д.В., Беккер П.Р.2016)

Така, ММФ и Групацијата на Светска банка се во центарот на меѓународниот монетарен и финансиски систем, но во исто време тие се дел и од поширок систем кој ги вклучува централните банки и другите организации за поставување стандарди.

4.2. Начини за решавање на проблемите за понатамошен развој на IER

Меѓународните економски организации одлучија да обезбедат финансирање од над 400 милијарди долари во следните три години за справување со развојните предизвици и ветија дека ќе соработуваат поблиску со партнерите од приватниот и јавниот сектор за да помогнат во мобилизирање на ресурсите потребни за справување со историскиот предизвик за постигнување на одржливиот развој (SDGs).

Организациите како што се: Африканската банка за развој, Азиската банка за развој, Европската банка за обнова и развој, Европската инвестициска банка, Интер-американската банка за развој, Групацијата Светска банка (колективно наречена IDB) и Меѓународната монетарна Фонд — ги објавија своите планови на Третата меѓународна конференција за финансирање на развојот, која се одржа од 13 до 16 јули во Адис Абеба.

ЦОР се амбициозни и бараат иста големина за искористување на „милиони“ долари од тековна официјална развојна помош (ОДА) и ангажирање на сите расположливи

ресурси со цел да се привлечат, умножат и мобилизираат „трилиони“ инвестиции од сите можни видови - приватни и јавни, национални и глобални. (Коновалов В.В.2017)

ОДА, проценета на 135 милијарди долари годишно, е централен извор на финансирање, особено во најсиромашните и најранливите земји. Сепак, потребни се повеќе ресурси. Потребите за инвестиции во инфраструктурата само на новите пазари и земјите во развој се високи до 1,5 трилиони долари годишно. За да се исполнат огромните, но реални барања на агендата за SDG, потребно е секој да биде што е можно поефикасен во трошењето на секој долар од секој извор и да привлече и да ги зголеми јавните и приватните инвестиции. Мултилатералните развојни банки, двигатели на развојните финансии, разгледуваат низа опции за зголемување на нивните операции. (Ефремов Д.В., Чихун Л.П.2016)

Финансирањето за развој на ИБРД се зголеми од 50 милијарди долари во 2001 година, до 127 милијарди долари во 2016 година. За секој долар инвестиран од нивните акционери, МБРД може да обезбеди 2-5 долари ново финансирање секоја година. Во овој период, сопствените директни инвестиции на ИБРД во приватниот сектор се зголемија за четири пати. Тие, исто така, мобилизираат околу 2-5 долари дополнителни приватни инвестиции за секој долар што овие банки го инвестираат директно во активностите на приватниот сектор. Најавата за зголемување на нивниот придонес на над 400 милијарди долари во следните три години е делумно одраз на нивните напори да ги направат нивните биланси уште поефикасни.

Дополнителните чекори за искористување на уште повеќе ресурси вклучуваат развој на нови пристапи и алатки кои ќе им помогнат на земјите во развој да играат поактивна улога во користењето на националните ресурси. ИБРД и ММФ соработуваат со земјите, на пример, во работата на воведување нови алатки за оценување и подобрување на даночните политики и за проширување на употребата на алатки, како што се е-набавките за подобрување на квалитетот на јавната потрошувачка. (Ратников Г.Н., Бикалова Н.А.2015)

Растечките текови на надворешни ресурси за инвестиции во земјите во развој се клучни за постигнување на ЦОР, но овие текови може да се очекуваат да се материјализираат само кога земјите имаат кохерентни развојни стратегии кои помагаат во одржувањето на макроекономската стабилност, а истовремено обезбедуваат критични услуги во јавниот сектор и деловно опкружување поволно за раст. (Маркелова Е.А., Никонец О.Е.2016)

Нудејќи совети за политичка и техничка помош, МБРД и ММФ им помагаат на земјите да дизајнираат економски политики за да ги постигнат овие цели. Преку заеми за реформи на ИБРД и програми поддржани од ММФ, овие институции обезбедуваат општа финансиска поддршка за задоволување на буџетските и платните потреби.

Приватниот сектор игра сè поголема улога во финансирањето на стоки, услуги и инфраструктура. ИБРД се обврзува да користи други методи за соработка со партнерите од приватниот сектор на повеќе начини, вклучувајќи помагање на инвеститорите да ги видат можностите, помагање на земјите да ги направат инвестициите попривлечни, како и развој на локалните финансиски пазари.

ИБРД, исто така, соработува со други организации за да развие иновативни пристапи за финансирање и да помогне во задоволувањето на глобалните потреби, особено во областите на здравјето и климата, надградувајќи се во огромната работа што веќе е во тек.

Три области беа идентификувани и веќе се вклучени во програмата за работа за подобрување на развојот на меѓународните економски организации:

- подобрување на сигурноста на тековите на капиталот;
- зајакнување на глобалниот систем на финансиска заштита;
- улогата на СДР. (Ромашова С.М.2016)

Првата насока се состои од неколку фази. Првиот чекор е да се проценат карактеристиките на тековите на капиталот - нивната нестабилност и насока. Втората фаза, планирана да се одржи во средината на годината, вклучува преглед на искуствата на земјите во справувањето со проблемите со протокот на капитал во рамките на институционалната позиција на ММФ. Конечно, третата фаза, која е планирана да започне кон крајот на годината, се фокусира на лекциите од искуството на земјата и потребата од преиспитување на институционалната позиција.

Во однос на глобалната финансиска безбедносна мрежа, ќе има преглед кој ќе биде изнесен наскоро, а потоа и документ за големината на ресурсите на ММФ. Двата труда ќе послужат како влез во следните дискусии за квотите. Оваа песна ќе ја испита способноста на системите да ги заштитат сите категории земји членки за време на кризи.

Како заклучок, во врска со додавањето на кинескиот јуан во кошничката SDR, ќе се анализираат прашањата за поширокаата употреба на SDR во меѓународниот монетарен и финансиски систем.

ГЛАВА 5: ПРОВЕРКА НА ХИПОТЕТСКАТА РАМКА

Генерална работна хипотеза се прифаќа бидејќи меѓународните економски организации навистина играат важна улога во развојот на светската економија.

Првата посебна хипотеза се прифаќа затоа што успешноста на меѓународните економски организации зависи од добриот менаџмент.

Првата поединечна хипотеза се прифаќа бидејќи успешноста на меѓународните економски организации зависи од органите во меѓународните организации.

Втората посебна хипотеза се прифаќа затоа што државите навистина треба да настојуваат да станат членки на меѓународните економски организации.

Првата поеднинечна хипотеза се прифаќа бидејќи државите треба да настојуваат да ги исполнат условите за прием во меѓународните економски организации.

Третата посебна хипотеза се прифаќа бидејќи светската трговија навистина зависи од вмрежувањето и комуникацијата на меѓународните економски организации.

Првата поединечна се прфаќа бидејќи навистина на долг рок е потребно градење на механизми за вмрежување на меѓународните економски организации.

ЗАКЛУЧОК

Како општ заклучок, може да се забележи дека појавата и зајакнувањето на елементите на наднационалност на меѓународните финансиски организации се должат на општата природа на современите меѓународни односи, кога се во рамките на мултилатералните МФИ, кога е многу полесно државите да постигнат консензус за прашања од заемен интерес. Исто така, во иднина, елементите на наднационалност во МФИ делумно ќе придонесат за избегнување на диктатот на условите од страна на одделни развиени држави во нивните исклучиво економски интереси.

Сè повеќе се појавуваат ситуации во односите меѓу меѓународните финансиски организации и земјите членки кога економските, па дури и политичките предности од членството на една држава во таквиот ММФ и Групата на Светска банка се побиени со недостатоците на тврдата линија што меѓународните организации ја следат за да обезбедат постигнување на целите утврдени со нивните составни акти, а нивната стратегија за соработка со земјата членка сè повеќе потсетува на мешање во внатрешните работи и понекогаш почнува да се коси со националните интереси на државата во спроведувањето на националната стратегија за нејзин економски развој.

Исто така, треба да се истакне дека кредитите и заемите од меѓународните финансиски организации кои се даваат на должници по поволни услови, односно среднорочни и долгорочни, предвидуваат грејс период и ниски каматни стапки.

Можноста за привлекување концесиски финансиски средства е исклучително важна за земјите, со оглед на акутната потреба од капитални инвестиции, која ја доживуваат сите сектори на домашната економија, додека домашниот пазар на капитал и понатаму не може да ги задоволи овие потреби.

Генерално, можеме да заклучиме дека меѓународните и регионалните финансиски и монетарни организации се институции создадени врз основа на меѓудржавни договори со цел регулирање на меѓународните економски односи, вклучително и монетарните и кредитните. Значи, меѓународна финансиска организација во иднина ќе биде разгранета шема со голем број јавни и приватно-кредитни елементи, преку кои ќе се врши координација на финансиските односи во светот.

СПИСОК НА КОРИСТЕНА ЛИТЕРАТУРА

1. Зуев В.Н. Международные финансовые организации. Международный валютный фонд и Всемирный банк // Проблемы эффективности и реформы системы международных многосторонних институтов. - 2014. – С. 122- 179.

2. Рыбальченко Е. А. Мировой финансовый кризис, его последствия для развивающихся стран, и роль Всемирного банка / Е. А. Рыбальченко // Мировой финансовый кризис и его влияние на страны с рисковыми экономиками. - 2017. - С. 165-170.

3. Fisher M. La participation du secteur priè est un clède la rèdu systeme monètaire international, "FMI Bulletion" aout 7, Chrabonszczewska E., Międzynarodowe organizacje finansowe, SGH, Warszawa. 2012.

4. Kosztowniak A. Międzynarodowe instytucje finansowe a kryzysy finansowe Ekonomiczne problemy funkcjonowania współczesnego świata. Praca zbior. pod red. nauk. D.Kopycińskiej, Szczecin: Uniwersytet Szczeciński 2013, S. 38-49.

5. Proczek M. Działalność międzynarodowego funduszu walutowego na rzecz równoważenia rozwoju państw członkowskich / Magdalena Proczek. - 2013.

6. Зиядуллаев Н.С., Зиядуллаев С.Н.Методы повышения экономической безопасности при взаимодействии с международными финансовыми организациями // В сборнике: Формирование финансовокредитных механизмов обеспечения стабильности и экономического роста с учетом перспектив развития интеграции в ЕАЭС Материалы международной научно-практической конференции. 2016. С. 30-36.

7. Коновалов В.В. Международные финансовые организации и их роль в мировой финансовой системе // В сборнике: Современные тенденции развития экономики России и зарубежных стран Сборник научных трудов. Москва, 2017. С. 9-11.

8. Мухудадаева П. Роль МВФ в развитии мировых финансов // В сборнике: Современные тенденции в экономике: новый взгляд Материалы Всероссийской научно-практической конференции. Филиал ДГУ в г. Кизляре. 2016. С. 187-190.

9. Прокопова А.С. Роль международных финансовых организаций в развитии экономики России // В сборнике: Стратегии устойчивого развития национальной и мировой экономики Сборник статей Международной научнопрактической конференции. 2015. С. 106-110.

10. Фитузов В.В. Реформирование МВФ на современном этапе развития // В сборнике: Наука и образование в жизни современного общества сборник научных трудов по материалам Международной научнопрактической конференции: в 12 частях. 2015. С. 136-140.

11. Сенкевич Я.В. Сотрудничество Российской Федерации с МВФ // В сборнике: Уральская горная школа - регионам сборник докладов международной научно-практической конференции. 2016. С. 778-779.

12. Международных финансовых организаций на рынке прямых Андронова И.В. Международный валютный фонд: вчера, сегодня, завтра // Вестник международных организаций. – 2013. – № 7 (6).

13. Бородин В.А. Цели развития на третье тысячелетие: роль Всемирного банка / В.А. Бородин // Актуальные проблемы международных отношений. - 2016. - Вып. 49. - Ч. II в. - С. 178-179.

14. Бугай Н.В. Правовой статус МВФ и его сотрудничество с государствами-членами // Молодой ученый. 2016. № 9 (36). С. 250-253.

15. Дасени В.Б. Международный Валютный Фонд // Социальноэкономические науки и гуманитарные исследования. 2015. № 9. С. 20-23.

16. Алиев А.Т. Трансформация стратегии и направлений деятельности Всемирного банка в условиях глобализации / А.Т. Алиев. - 2015. - №1. - С. 253261.

17. Роль международных организаций в регулировании международных экономических отношений: опыт, современные проблемы и тенденции // Международное право и международные организации", 2012. - № 3. - С. 12-18.

18. Ефимова Е.Г. Особенности деятельности Всемирного банка в регионе Европы и Центральной Азии / Е.Г. Ефимова // Актуальные проблемы международных отношений. - 2017. - №5. - С. 248-254.

19. Ефремов Д.В., Чихун Л.П. Роль иностранных инвестиций // Горизонты экономики. 2016. № 1 (27). С. 42-50.

20. Исмаилова К.К. Реформирование МВФ в современных условиях // Научный альманах. 2016. № 5-1 (19). С. 96-100.

21. Косиор Э., Вакулюк И.Э., Химикус Е.И. Правовое регулирование деятельности международных финансовых организаций // Современное право. 2016. № 4. С. 109-112.

22. Иваницкая А.Н. Влияние траншей МВФ на экономику стран / А.Н. Иваницкая, Г.Ю. Невгад, И.М. Балочная // Международные отношения. - 2014. - № 4. - С. 14-17.

23. Куулар А.А. Деятельность международных финансовых институтов // NovaInfo.Ru. 2013. № 14. С. 169-172.

24. Лашина А.С. Основные механизмы кредитования МВФ // Экономика и социум. 2017. № 1-1 (32). С. 1104-1107.

25. Лашина А.С. Роль международных финансовых организаций на примере МВФ // Экономика и социум. 2017. № 1-1 (32). С. 1098-1101.

26. Лусинян Г.О., Минина Т.И. Позитивные и негативные аспекты деятельности МВФ // Актуальные проблемы современной науки. 2017. № 1 (92). С. 37-39.

27. Донских М. С., Костишина А. Я. Роль международных финансовых организаций в современной мировой экономике. - 2016. - № 1. - С. 174-179.

28. Маркелова Е.А., Никонец О.Е. Роль международных валютнокредитных и финансовых организаций в современной экономике // Научнометодический электронный журнал Концепт. 2016. Т. 11. С. 86-90.

29. Овчинникова А.Ю. Функционирование МВФ и Всемирного банка в условиях трансформации мирового баланса сил // Наука и образование сегодня. 2016. № 9 (10). С. 54-56.

30. Пакова О.Н., Булгакова А.В. Анализ ежемесячной отчетности МВФ по финансовой деятельности // Инновационная наука. 2016. № 6-1. С. 180-182.

31. Пашенцев Д.А. Влияние деятельности международных финансовых организаций на российские традиции правового регулирования финансовой сферы // Юридическая наука. 2016. № 4. С. 90-94.

32. Ратников Г.Н., Бикалова Н.А. Роль международных финансовых организаций в экономике на примере МВФ // Новое слово в науке: перспективы развития. 2015. № 2 (4). С. 420-421.

33. Ромашова С.М. К вопросу предпосылок возникновения и роли международных финансовых организаций в системе международных экономических отношений / С.М. Ромашова // Актуальные проблемы международных отношений. - 2016. - № 4. - С. 325-330.

34. Султанов М.А. Анализ влияния рекомендаций МВФ на ситуацию в развивающихся странах в период экономических кризисов // Международные отношения. - 2016. - № 8. - С. 37-42.

35. Тюрин С.А., Яновская О.Р. Поиск новых инструментов и правил в работе МВФ в условиях современного кризиса // Экономика и социум. 2016. № 2 (21). С. 923-927.

36. Уважаемый Н.Я. Международные валютно-финансовые организации как составная институциональной основы глобализации мировой экономики // Международная экономика. - 2015. - Вып. 27.- С. 198-202.

37. Узденова Ф.П., Тахумова О.В. Взаимодействие Российской Федерации с международными финансовыми организациями // Экономика и социум. 2016. № 12-2 (31). С. 1411-1414.

38. Хавин Д.В., Беккер П.Р. Международные экономические и валютно-финансовые организации, проблемы и перспективы // Инфраструктурные отрасли экономики: проблемы и перспективы развития. 2015. № 10. С. 31-43.

39. Чернявская Ю.Н. Особенности стратегии деятельности Всемирного банка / Ю.Н. Чернявская // Актуальные проблемы международных отношений. - 2015. - №2. - Ч. И. - С. 137-139.

40. Kenen B.P. Reform if the IMF, CSR, No. 29 Council on Foreign Relations, New York, 2012.

41. Годовой отчет МВФ 2015 [Электронный ресурс]. - Режим доступа: http://www.imf.org/external/russian/pubs/ft/ar/2015/pdf/ar15_rus.pdf. 4. (дата обращения 29.04.2017).

42. МВФ: https://www.imf.org/external/about.htm (дата обращения 29.04.2017).

43. Отчет МВФ за 2016 г. URL:http://www.imf.org/external/russian/pubs/ft/ar/2016/pdf/ar16_rus.pdf (дата обращения 01.05.2017).

44. Финансы, деньги, кредит / Под ред. О.В. Соколовой – М.: «Юристъ», 2000.

45. Актуальные проблемы деятельности международных организаций. Международные отношения,2010

46. Черкес М. Ю. «Международное право»

47. Тодоров И. Я., Субботин В. Н., Филонов А. В. «Международное публичное право».

48. «Международные организации» / Под ред. О. С. Кучика.

49. Нешатаева Т. Н. «Международные организации и право. Новые тенденции в международно-правовом регулировании».

50. Блищенко И. П., Солнцева М. М. «Мировая политика и международное право».

51. Звеков В. П. Международное частное право: Учебник. М., 2007.

52. Кудашкин В.В. Международное частное право в системе социально-экономических отношений общества

53. Розенберг М.Г. Международный договор и иностранное право в практике МКАСЛебедева О.К. Европейский банк реконструкции и развития: правовые вопросы деятельности. – СПб., 2003.

54. Макьюэн Д. Финансовая организация и деятельность МВФ. – Вашингтон, МВФ, 1996.

55. Международное право/Под ред. Ю.М.Колосова, Э.С. Кривчикова. - М., 2000.

56. Международные валютно-кредитные и финансовые отношения/Под ред. Красавиной Л.Н.. – М.: Финансы и статистика, 2001.

57. 12. Халевинская Е.Д. Международные экономические организации. - М., 2006.

58. 13. Шреплер Х.А. Международные организации. – М.: Международные отношения, 2006.

59. Бобин М.В. Правовые аспекты создания, и деятельности международных финансово-экономических организаций Европы. – М., 2001. – с. 18.

60. "International Organizations: The Politics and Processes of Global Governance" авторства Маргарет П. Карнс (Margaret P. Karns) и Карен А. Миндерманн (Karen A. Mingst).

61. "Международная организация и мировая политика" авторства Г.И. Мельникова.

62. "Международные организации и региональные интеграционные объединения" авторства Л.И. Мезенцева.

63. "Мировые организации" авторства В.С. Зоркина и Н.А. Зоркина.

64. Авдокушин Е.Ф. Международные экономические отношения: Учебник. – М.: Экономистъ, 2004. 2. Герчикова И.Н. Международные экономические отношения: регулирование мирохозяйственных связей и предпринимательской деятельности. – М.: АО

«Консалтбанкир», 2008. 3. Глинкин А.Н. Интеграция в Западном полушарии. – М.: ИЛА РАН, 2006. 4. Ломакин В.К. Мировая экономика: Учебник для вузов. – М.: ЮНИТИ, 2003. 5. Международные экономические отношения. Под ред. В.Е. Рыбалкина. – М., 2005 г. 6. Мировая экономика: Учебник / Под ред. проф. А.С. Булатова. – М.: Юристъ, 2007. 7. Паньков В.А. Общеевропейское экономическое пространство: возможности и перспективы // Мировая экономика и международные отношения, 2007, №3. 8. Раджакова З.К. Мировая Экономика: Учебник. – М.: Инфра-М, 2004.

65. 9. Халевинская Е.Д. Международные экономические организации (учебное пособие). – М., 2005. 10. Чекурова М.В. Международные экономические отношения. – М.: МИНХ, 2005.

66. Международное право. Баймуратов М.А. - Х: "Одиссей", 2000.
67. Европейское сообщество в системе международных отношений. Барановский В.Г. Москва, 1997.
68. Межгосударственные финансово-экономические организации Европы: Правовые аспекты учреждения и деятельности. Бобин М.В. - Москва, 2001.
69. Международные экономические организации: учеб. пособие / Бородулина Л.П., Кудряшова И.А., Юрга В.А. - М.: Экономистъ, 2005.
70. Международные отношения и внешняя политика. Гайдуков Л.Ф. 1980 - 2000. - К: Лебедь, 2001. Москва.
71. Международное право: основные отрасли: Учебник / Москва под ред.В.Г. Буткевича - К: Лебедь, 2004.
72. Международные организации: Учебное пособие / Под ред.О.С. Кучика - Знания, 2005.
73. Современные международные отношения. - Москва, 2000.
74. НАТО - главная проблема для европейской безопасности. / Арбатов А.Г. Независимая газета. 2009.16 апр.
75. Верховенство права в международных отношениях. Иванов И.С. /Международная жизнь, №12, Москва 2000;
76. СБСЕ / ОБСЕ: вчера, сегодня, завтра / Мировая экономика и международные отношения. Зуева К. Москва - 2000.
77. Экономические организации / Большой энциклопедический справочник: Пер. с англ. - Москва, 2001.

78. Организация Объединенных Наций: Основные факты. Справочник - Москва: Весь Мир, 2000.
79. Ответственность государства за международно-противоправные деяния международной организации. И.В. Рачков, "Международное публичное и частное право", Москва, 2005.
80. Международно-правовые проблемы международных неправительственных организаций / Николаева Э.Н., Москва, 2007.
81. Кувалдин В.Р. Глобальный мир: экономика, политика, международные отношения: учеб.пособие. М.: Магистр, 2009. С. 39.
82. Ларионов Д.А. Основные проблемы развития экономики Европейского Союза.
83. Мехдиев Э.Т. Роль многосторонней дипломатии в условиях глобализации на примере ОБСЕ
84. Буторина О.В. Новая валюта старого света
85. Гутник В. Европейский экономический и валютный союз: предварительные итоги и перспективы развития // Мировая экономика и междунар. отношения. – 2005.
86. Дюмулен И.И. Всемирная торговая организация. – М.: Экономика, 2003. – 271 с.
87. Экономические организации // Большой энциклопедический справочник: пер. с англ. - М., 2001. - С.764
88. Морозов, Г.И. ООН на рубеже XXI века / Г.И. Морозов. – М. 1999.